

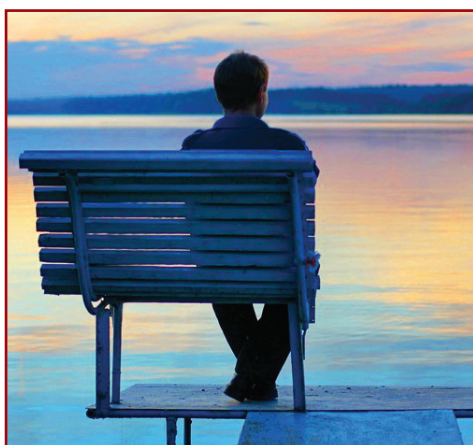

Вічний Скарб

www.lifefsource.com.ua

«Тепер
залишаються ці три:
віра, надія, любов;
та найбільша
з них — любов»

(1 Кор. 13:13).

САМОТНІСТЬ

Біблія змальовує нам Бога, Який справді є і не мовчить. Він звертається до нас, кличе нас і намагається достукатися до нас. Господь бажає зблизитися з нами і дати нам відчуття безпеки в обіймах Його любові.

2

ДЛЯ МЕНЕ ЖИТТЯ – ХРИСТОС

Савло відмовився від себе і підкорив усе й назавжди єдиній меті – жити для Христа. Він став новим творінням у Христі!

4

ЗУСТРІЧАЙТЕ СТАРІСТЬ ІЗ БЛАГОДАТТЮ

Коли ми прямуємо шляхами життя, то маємо духовно й психологічно готуватися до того, що нас очікує. Ми пропонуємо три поради, які допоможуть вам гідно зустріти старість.

5

ХРЕЩЕННЯ РУСІ – ОБРЯД ЧИ ЗАВІТ З БОГОМ

Цього року виповнюється 1025 р. з дня хрещення Русі. Чим же було це хрещення: обрядом чи завітом з Богом?

6

ЛЮДВІГ ВАН БЕТХОВЕН

Уривки з книги А. Згоржа «Один проти долі» допоможуть читачеві ближче по-знайомитися з особистістю Людвіга ван Бетховена, глибше зрозуміти його твори.

9

ТАЄМНИЦЯ ЩОДЕННОЇ ЛЮБОВІ

Романтична любов додає сил для долавання життєвих перешкод; сприяє духовній близькості. Наші стосунки стають нерозривними, а це найбільше бажання Неба.

10

ЖИТТЯ В «БЛАКИТНИХ ЗОНАХ»

Усі довгожителі в свої 90-100 років дотримуються здорового й активного способу життя. Ці люди не просто живуть довше, вони наповнені життєвими силами й мають непогане здоров'я, незважаючи на роки. Засвоївши звички способу життя мешканців «блакитних зон», ми також зможемо покращити наше життя й жити довше.

11

ДІЗНАЙСЯ ПЕРШИМ

12

Духовная поэзия

Когда заполнил грех планету
И час расплаты наступал,
Нам луч спасительного света
Великий Бог с Небес послал.

То был Иисус, Сын Бога, Дивный!
Сын непорочный, Сын святой.
Пришел спасти Он мир греховный
Своей любовью неземной.

Но был для грешных Он изгоем,
Мир не хотел Его принять.
Где развращенное земное,
Не может святость обитать.

Он знал, какие примет муки,
Но был готов Свой крест нести,
Ведь только Он – Творец Великий –
Мог человечество спасти.

Он выиграл у зла сражение,
Любовь познала торжество.
И получили мы спасенье
Ценой распятия Его.

Любовь ФРОЛОВА

Видатні люди – про Біблію

Провідні вчені, письменники, державні діячі всього світу визнавали Біблію джерелом Божественного одкровення, яке заслуговує довіри.

Я думаю, що ми ніколи не дамо народу нічого кращого за Святе Письмо... Релігія створила мистецтво й літературу, все, що було величчям з сивої давнини!.. Без цього не було б ні філософії, ні поезії, ні моралі. Англійці праві, що дають дітям Біблію... Мої діти читатимуть зі мною Біблію в оригіналі... Біблія всесвітня... Ось єдина книга в світі: у ній є все!

Олександр Сергійович Пушкін, видатний російський поет

Неможливо правильно правити світом без Бога й Біблії.

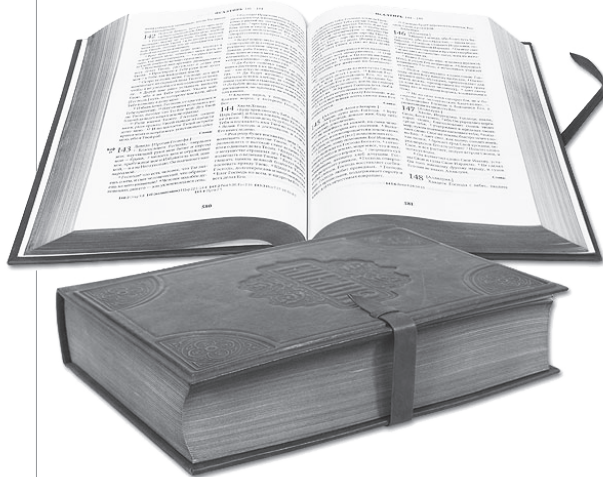
Джордж Вашингтон, американський державний діяч, перший президент США

Я переконаний, що Біблія – найкращий подарунок Бога людині. Усе найкраще від Спасителя світу передається нам через цю Книгу.

Авраам Лінкольн, американський державний діяч, 16-ий президент США

Я потребував недосяжного ідеалу віри. І взявшись за Євангеліє, якого я ще не читав, а мені було вже 38 років, – я знайшов для себе цей ідеал.

Микола Іванович Пирогов, російський хірург, анатом і педагог

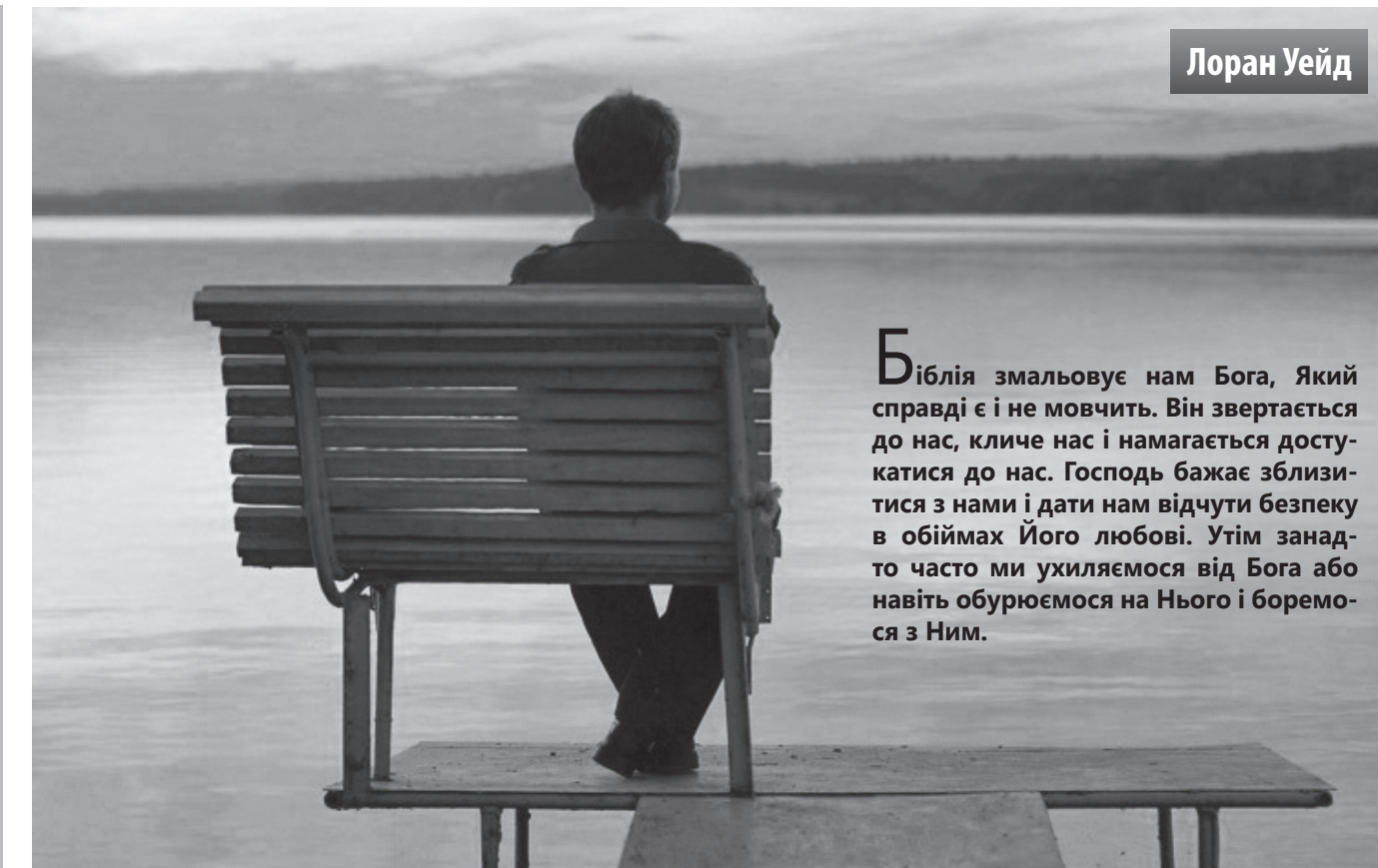

Моя повага до Біблії настільки глибока, що чим раніше мої діти почнуть читати її, тим більше я буду впевнений, що вони стануть корисними громадянами своєї країни й шанованими членами суспільства. Протягом багатьох років я дотримуюся звичаю прочитувати Біблію раз у рік.

Джон Куїнсі Адамс, 6-ий президент США

Існування Біблії як книги є корисним для всіх людей. Будь-яка спроба применшити значення Біблії є злочином проти людства.

Еммануїл Кант, німецький філософ

Лоран Уейд

САМОТНІСТЬ

«Найжахливіша бідність – самотність і відчуття того, що тебе ніхто не любить», – сказала мати Тереза.

Як ви думаєте, чи була права мати Тереза? Факт, що ви читаєте ці рядки, свідчить про те, що ви, ймовірно, не належите до числа людей, з якими їй часто доводилося мати справу. І, очевидно, ви не живете в нетрях Калькутти або в будь-якому іншому місці, де тисячі людей сплять, їдять і роблять усе інше просто на тротуарі. Найімовірніше, ви належите до покоління «комунікацій». Ви сприймаєте як само собою зрозуміле мобільні телефони, електронну пошту, супутниковий зв'язок.

Однак іронія полягає в тому, що багато експертів підтверджують: саме прогресивне у плані комунікацій покоління в історії планети є дуже самотнім! По суті, соціологи сьогодня говорять про «епідемію самотності». Вони стверджують, що «все більше і більше людей відчувають гостру нестачу значущих взаємин». «Самотність – набагато більша проблема для величезної кількості сучасних людей, ніж в будь-який інший час людської історії».

Отже, якщо мати Тереза була права, тоді цей вид бідності переважає в нашому світі і має стійку тенденцію до зростання.

Історія румунського сироти Денні є притчею про сучасне життя. Залишений при народженні в брудному дитбудинку, він не отримував нічого, крім мінімуму їжі та одягу, плюс жорстка дисципліна.

Потім, 1996 року, коли Денні виповнилося сім років, без пояснень чи попередження один незнайомец

відвіз його в зону прийому в місцевому аеропорту і передав парі середнього віку, Джону та Керол Соломон, які приїхали з США, щоб усиновити його.

Це нагадує історію Попелюшки. Адже у хлопчика було жахливе життя. Його ніколи не обіймали, у нього ніколи не було нової пари взуття, і він ніколи не був за межами притулку. Тепер ж Денні був несподівано оточений любов'ю і стількома матеріальними речами, про існування яких він навіть не підозрював. І ви, напевно, подумали, що хлопчик був просто переповнений вдячністю?

Аж ніяк ні. Денні залишив притулок, але кошмари переслідували його і в новому житті. А для добрих людей, які усиновили його, небачений кошмар тільки починався.

Зараз Денні 24 роки, і він може пояснити свій стан. «Я був переконаний, – говорить він, – що саме ці люди [його прийомні батьки] кинули мене в тому жахливому притулку і залишили там на багато років». Його реакцією були ненависть і насильство.

Не можна сказати, що подружжя Соломон не намагалися допомогти Денні. Не раз вони розповідали йому про справжній стан речей, але ніщо зі сказаного або зробленого ними нічого не змінювало. Між ними було щось більше, ніж мовний бар'єр. Неодноразово його виключали зі школи. Три рази поміщали в психіатричну клініку. Кілька разів його батьки були змушені викликати поліцію через його жорстоку поведінку вдома. Психологи та консультанти оголосили його невиліковним і радили Соломонам позбутися хлопчика. Тільки подумайте! Що ці люди були винні Денні? Абсолютно нічого. Ім не було ніякої необхідності терпіти його витівки, вони могли просто анулювати його уси-

новлення і залишити плисти за течією самознищення.

Та вони цього не зробили. Ціною неймовірних зусиль зі свого боку, фінансів і особистих травм подружжя Соломон старалися, терпіли і сподівалися, що якимось чином їм вдасться налагодити з ним контакт. Чому? Тому що вони ніколи не переставали вірити: має бути якийсь спосіб, який допоможе йому все зрозуміти. Є речі набагато страшніші бідності, самотності і почуття, що ти нелюбимий. Наприклад, коли людина сама накладає на себе тягар самотності, який робить її несприйнятливою до навколишньої любові.

Я назвав історію Денні притчею про людську дилему. Біблія змальовує нам Бога, Який справді є і не мовчить. Він звертається до нас, кличе нас і намагається достукатися до нас. Господь бажає зблизитися з нами і дати нам відчуття безпеки в обіймах Його любові. Утім занадто часто ми ухиляємося від Бога або навіть обурюємося на Нього і боремося з Ним. Чому ж Він настільки наполегливий? Чому не кине нас і не залишить пожити наслідки нашої неймовірної дурості?

Тому що Він знає: більшість людей, що відкидають Його любов, – просто розгублені. Популярна культура приголомшує нас. Сьогоднішній спосіб життя не залишає часу ні для родини, ні для духовних роздумів. Сама наша «мобільність» з її мобільними телефонами й Інтернетом вносить свою лепту у цей невгамовний шум, воюючи проти справжньої духовності. Постійний гуркіт робить нас туговухими та перешкоджає зробити зупинку, щоб поміркувати над вічними цінностями. Та не дивлячись на це Бог робить все, щоб достукатися до нас, навіть якщо ми не зацікавлені Його слухати, адже Він любить нас.

Біблія містить більше ознак достовірності, ніж уся світська історія.

Ісак Ньютон, англійський фізик, математик, астроном

Измученный жизнью суровой,
Не раз я себе находил
В глаголах Предвечного Слова
Источник покоя и сил.

Іван Савович Нікітін, російський поет

Нехай розвивається наукова культура, нехай процвітає природнича наука, нехай розум людини розвивається скільки завгодно, але

культурного й морального рівня християнства, яке сяє в Євангеліях, вони не перевершать.

Йоган Вольфганг фон Гете, німецький письменник

Даніїл Вебстер, американський політичний діяч, державний секретар США

Коли дзвонять у двері, це до вас?

«Світло прийшло у світ, але люди полюбили темряву більше, ніж світло»
(Івана 3:19).

Не так давно в новинах з'явилася фотографія будинку вартістю кілька мільйонів доларів, який перетворився на купу уламків, коли обвалився з крутого схилу і впав в озеро Мічиган. Два інші будинки, що знаходяться поряд, все ще розгойдувалися на краю обриву.

Їхні власники, очевидно, вибрали це місце через прекрасний краєвид, що відкривався зі схилу. Проте вони не подумали, що зимові шторми можуть розмити ґрунт біля фундаменту.

У зведенні новин бракувало багато подробиць, що залишило нам місце для деяких припущень...

Йшов сильний дощ, коли ми проїжджали повз ці місця. Коли спалахувала блискавка, можна було

розгледіти розкішний будинок, який почав нахилитися на одну сторону, де промокла земля почала просідати. З жаху ми зупинили машину. Побарившись кілька секунд, кинулися до парадних дверей. На наш подив всередині будинку відбувалася «вечірка століття». Музика звучала з гучністю до 100 децибел, і у вікнах миготіли силуети людей.

Ми щосили тиснули на кнопку дверного дзвінка, але, звичайно ж, всередині будинку нас ніхто не чув. У відчаї ми побігли вздовж стіни і почали стукати у вікно. Нарешті нас хтось помітив. Людина підійшла до вікна і крикнула крізь гуркіт музики:

– Гей, що ви там робите? Ідіть сюди, будемо веселитися разом!

– О, ні! – закричали ми, вказуючи на похилений бік будинку. – Обрив просідає! Вам не можна зволікати! Будь ласка, повідомте про це всім!

Утім захоплена гучними веселощами людина не звернула на цю звістку ніякої уваги. Пролунав гучний напівдикий сміх, після чого хтось повернув регулятор гучності ще на одну поділку...

Можливо, моя ілюстрація допомагає вам уявити, яке розчарування відчуває Бог стосовно людського роду. Та якщо ви думаєте, що Богу невідоме подібне розчарування, будь ласка, зверніть увагу на тексти: «І бачив Господь, що велике розбещення людини на землі... І засмутився Він у серці Своїм» (Бут. 6:5, 6). «Бо темрява землю вкриває, а морок – народи» (Ісаї 60:2).

Нічний страх

Беатріс Харріс

**«Ангел Господній табором стає кругом тих, хто боїться його, – і визволяє їх»
(Пс. 34:8).**

Ненсі прокинулася від світла, яке проникло в темну кімнату, де вона спала. Дим виїдав очі, здавив горло. Вистрибнувши з ліжка, вона подивилася на свою чотирирічну доньку, яка спала поруч. Ненсі встигла вихопити дитину з полум'я цілою й не ушкодженою. З донькою на руках вона вибігла на кухню, а потім з будинку.

Ненсі дивилася, як вирувало полум'я, чула, як тріщать вікна у спальні, в якій ще декілька хвилин тому вона спала з Лізою. Вогонь швидко охопив увесь будинок. Вони спостерігали, як нищиться їхнє майно.

Ненсі нещодавно прийняла хрещення та молилася про те, щоб у її житті сталося диво, але ж не таке. Вона розуміла, що Бог урятував її з «палахотючої огненної печі», як і трьох єврейських юнаків, про яких розповідає книга Даниїла. Про цих трьох євреїв сказано, що «огонь не мав сили над їхнім тілом, і не опалився волос їхньої голови, і їхні плащі не змінилися, і запах огню не ввійшов у них» (Дан. 3:27).

Ненсі та Ліза були захищені, але не так, як троє єврейських юнаків. Важке випробування виснажило їх. Їхні голоси охрипли від диму. Ліза боялася залишатися одна в темній кімнаті.

Ненсі виховувала дитину сама, без підтримки родичів. Вона жила у друзів, доки не отримала страхові кошти для придбання іншого будинку.

Ненсі та Ліза жили в нас декілька днів. Одного вечора Ненсі рано пішла в спальню, залишивши Лізу під нашим наглядом. Нарешті ми сказали:

– Лізо, уже час іти до мами, треба лягати спати.

– Ні, – відповіла Ліза, думаючи про свій страх темряви, – з мамою все гаразд. Вона не боїться.

Псалом 91 говорить про впевненість, яку може мати той, «хто живе під покровом Всевишнього». Бог обіцяє: «Не будеш боятися страху нічно... бо Своїм Ангелам Він накаже про тебе, щоб тебе пильнували на всіх дорогах твоїх» (вірші 1, 5, 11).

Віра, Надія, Любов

Віра – мати терпіння й мужності, сила молитви, сходінка до престолу любові, вона веде нас до послуху, дарує надію.

Віра єднає нас з Богом, Надія – з вічністю, а Любов тримає зв'язок у двох напрямках: з Богом і ближніми.

Віра володіє нашим розумом, Надія – нашою увагою, а Любов – нашим серцем.

Віра приводить нас до Христа, Надія збагачує оновленим життям, Любов уподібнює нас до Христа.

Молодший син

Один купець мав двох синів. Старший був батьковим улюбленцем, і батько хотів увесь спадок залишити йому. А молодшого сина він зневажав за те, що той був справжнім християнином. Батько вважав його слабачком.

Мати жаліла молодшого сина й благала чоловіка не повідомляти синам про своє рішення до певного часу.

Якось мати сиділа біля вікна й плакала. До неї підійшов мандрівник і запитав, чому вона плаче.

– Як мені не плакати: я люблю обох синів, а чоловік хоче одному синові віддати все, а іншому – нічого, бо він став християнином. Я благала його не говорити синам про своє рішення, доки я не придумаю, як допомогти. Але я не знаю, що робити.

Мандрівник сказав:

– Пам'ятай, що найбільший скарб – це Бог у серці. І якщо Бог на першому місці в житті, то все решта буде на своїх місцях. Іди, скажи синам, що старший отримає все, а молодший – нічого.

Молодший син, коли дізнався, що нічого не отримає, вирушив у чужі краї навчатися, а старший жив біля батька й не навчався, тому що знав, що буде багатим.

Коли батько помер, старший син нічого не вмів робити, витратив усі свої кошти й залишився ні з чим, а молодший навчився заробляти на життя, і його сім'я завжди жила в достатку.

Народна мудрість

- Субота – не робота.
- І від солодких слів буває гірко.
- Лукавий як не мудрує, а все ж заплутається в свої тенета.

Так каже Біблія

- «Пам'ятай день суботній, щоб святити його! Шість день працею і роби всю працю свою, а день сьомий – субота для Господа, Бога твого: не роби жодної праці...» (Вих. 20:8–10).
- «Кажу ж вам, що за кожне пусте слово, що люди скажуть, відповідатимуть судного дня, бо за словами своїми будеш оправданий, і за словами своїми будеш осуджений» (Матв. 12:36, 37).
- «Лютість нехай не намовить тебе до плескання в долоні, а окуп великий нехай не заверне з дороги тебе. Чи в біді допоможе твій зойк та всі зміцнення сили?» (Йова 36:18, 19)

Підготував
Богдан Стасюк

Для мене життя — ХРИСТОС

Веронезе. Навернення Павла.

Немає друга понад мудрість,
Ні ворога над глупоту,
Так, як нема любові в світі
Над матірню любов святу.

Не ділиш мудрості з братами,
Її злодії не вкрадуть,
Її не згубиш по дорозі,
Вона є вільна серед пут.

Вона магнет посеред моря,
Найвищий скарб, безцінний дар,
Огнище тепле в студінь горя,
Холодна тінь під страстей сквар.

Без неї все життя пустиня,
Така, як пустий без друга шлях,
І як твій дім пустий без сина,
І як пустий дурного страх.

Іван Франко

Притча про голодного

Якось один чоловік зазирнув у кімнату, з якої долинав плач. У кімнаті на підлозі сидів чоловік, він плакав і казав:

— О, я нещасний! Нікому мене пожаліти. Я такий голодний, такий голодний! Я так страждаю, а всім до мене байдуже, і нікому допомогти мені!

Тоді цей чоловік сказав голодному:

— У сусідній кімнаті стоїть стіл, на якому багато різноманітних страв! Вони усі такі смачні, такі чудові! Відчини двері, зайді, їж, пий і насолоджуйся!

Сказав і пішов.

Наступного дня він знову зайшов до тієї кімнати. На підлозі лежав і ридав той самий нещасний. Чоловік здивувався й запитав:

— Чому ти плачеш?

— Я страждаю та плачу, тому що я голодний.

— Як це, — здивувався чоловік, — хіба закінчилася уся їжа на столі?

— Не знаю, я там не був, я не вірю в це!

— То відчини двері й подивися, і ти побачиш цілі гори смачної їжі, вона чекає тебе! — і чоловік знову пішов.

Через тиждень він знову вирішив зайти до кімнати. Як же він здивувався, коли побачив чоловіка, який повзав по підлозі та плакав від безсилля.

— Що сталося? — запитав чоловік. — Ти, напевно, переїв, і тепер у тебе болить живіт?

— Ти що, смієшся з мене? У мене і краплинки в роті не було вже стільки часу!

— А ти хіба не заходив у сусідню кімнату?

— Ні, звичайно! Там двері, їх потрібно відчинити, а раптом там нічого немає? Краще я кричатиму, можливо, хтось почує, поспівчуває та нагодує мене, хоча світ такий жорстокий, такий жорстокий, а всі такі бездушні! Безліч людей зараз відчують духовний голод! Цей голод може вгамувати лише Христос! Шкода, що вони не наважуються пізнати Його та стати щасливими.

Серед найрізноманітніших уподобань нашого часу одне з найпоширеніших — зацікавленість біографіями видатних людей. Це захоплення їхнім життям і діяльністю можна пояснити прагненням до кращого, що притаманне людському серцю. Однак часто захоплення великою людиною затьмарюється її недосконалістю, адже важко знайти справжню велич. Іноді життя героя, котрим захоплюєшся, спочатку супроводжує успіх, а потім слава перетворюється на аморальність, пияцтво, наркотики й самогубство. Ідеал, обраний з таким трепетом, виявляється ураженням гордістю та егоізмом. І від такого героя треба триматися якнайдалі. Не знайшовши ідеалу для наслідування, люди плывуть за течією життя, орієнтуючись тільки на себе.

Але є біографії, в яких ми можемо знайти бажану нами людську велич. Книга Дії святих апостолів містить досить широкий опис життя та діяльності апостола Павла.

Життя Павла, незалежно від його вчення, за силою та благословенням впливом на людську історію вже саме по собі гідне наслідування. Якби ми захотіли знайти епіграф до його життя, то не потрібно було б довго шукати; апостол сам написав: «Для мене життя — це Христос» (Филип. 1:21). Для Павла ідеалом, прикладом для наслідування був Христос. Він жив і працював для Христа! Саме цим можна пояснити як велич його характеру, так і причину успіху. Хоч, як нам відомо, у Павла було два життя, два імені, два ідеали для наслідування. Дві частини його життя були однаковими за тривалістю, але протилежними за напрямком.

САВЛО — РАННІ РОКИ ЖИТТЯ

Перша частина життя Павла минала в сприятливих умовах. На початку першого століття в місті Тарсі жила сім'я одного знатного єврея із покоління Веніямина, який належав до фарисеїв і був почесним громадянином Рима. Такий титул носили не лише жителі Рима, але й усі ті, хто отримав особливі права й привілеї римського громадянства, незалежно від місця проживання. Право римських громадян надавалося цілим провінціям, містам або ж окремим людям у вигляді нагороди за особливі заслуги перед державою чи імператором. Такою була й Кілікія, провінція в Малій Азії. Іноді це право купляли «за великі гроші» (Дії 22:28).

Батьки Савла ще хлопчиком відправили його у відому школу Гамаліїла (котрий пізніше став на захист учнів Христа в синадріоні і врятував їх від смерті. Див. Дії 5:34-40). «Біла ніг Гамаліїла [Савло — прим. авт.] навчений докладно батьківського за-

кону» (Дії 22:3). Потім він присвятив декілька років вивченню вищих наук і був дуже старанним учнем. «Я досягнув у юдействі більших успіхів, ніж багато ровесників мого роду, будучи завзятим прихильником моїх батьківських передань» (Гал. 1:14). Його всебічні знання визнав навіть римський намісник у Юдеї Фест, хоча й з іронією: «Велика вченість приводить тебе до синагог, щоб очистити їх від послідовників Христа, богослови завжди вважали, що він мав звання рабина (учителя закону) та був членом синадріону. «Той факт, що відразу після смерті Стефана Савлу було дане надзвичайно важливе доручення, вказує на те, що він був членом синадріону і йому в цей час було не менше 30 років» (Ф. Фаррар, Життя апостола Павла, с. 10). «Після смерті Стефана Савла

було обрано членом

Образ
Спасителя назавжди закарбувався в душі приголошненого Савла. Сказані слова вразили його серце. Потік світла осяяв темні куточки його душі, показуючи помилки минулого життя і потребу в керівництві Святого Духа. Пророцтва Святого Письма відкрилися для його розуміння.

синадріону з огляду на ту роль, яку він відіграв у цій справі... Рабини вбачали в ньому багатообіцяючого молодого чоловіка, покладаючи на нього великі надії, як на ревного захисника стародавньої віри. Коли Савла обрали членом синадріону, він отримав владу» (Е.Уайт. Дії апостолів, с. 102, 112).

Для такого обдарованого юдея, сповненого ентузіазму та фарисейської гордості, задовольнятися буденною діяльністю рабина було примітивно. У той час Першоапостольська Церква посилювала свою діяльність у Юдеї. Священники та начальники сподівалися, що за допомогою суворого переслідування придушуть це вчення. Вони мали намір вдатися до того ж методу, що й у Єрусалимі, бо стало відомо, що апостоли «ходили й благовістили Слово» (Дії 8:4). Дамаск був одним із міст, куди прийшли послідовники Ісуса, і чимало євреїв стали християнами. Після обговорення духовного стану синагог у Дамаску, Савло

запропонував свої послуги. Для нього це було чудовою можливістю виявити свої обдарування і набути добру славу в боротьбі з християнством. У боротьбі з назорейською єрессю він, без сумніву, вбачав мету свого життя.

Справа переслідування християн прийшла до душі, й він зайнявся нею з насолодою інквізитора. «Савло, ще дихаючи погрозою і вбивством на Господніх учнів, підійшов до первосвященника й випросив у нього листів у Дамаск — до синагог, щоб привести зв'язаними в Єрусалим тих, кого знайде з того напрямку вчення, — чоловіків і жінок» (Дії 9:1, 2). Вказівки синадріону мали авторитет і силу скрізь, де проживали юдеї. Так «з уповноваженнями і наказом від первосвященників» (Дії 26:12) Савло вирушив у цю незабутню подорож, яка змінила все його життя.

САВЛО — ВЕЛИКИЙ ПЕРЕВОРОТ У ЖИТТІ

Ворота Єрусалима залишилися позаду, попереду нелегка дорога в Дамаск (приблизно 220 км, а подорож пішки займала майже тиждень). Під час мандрівки можна обдумати свої плани на майбутнє. Спробуємо намалювати в своїй уяві плин думок Савла. Він знав, що громада в Дамаску велика, діяльна, зі служителями, подібними до диякона Стефана.

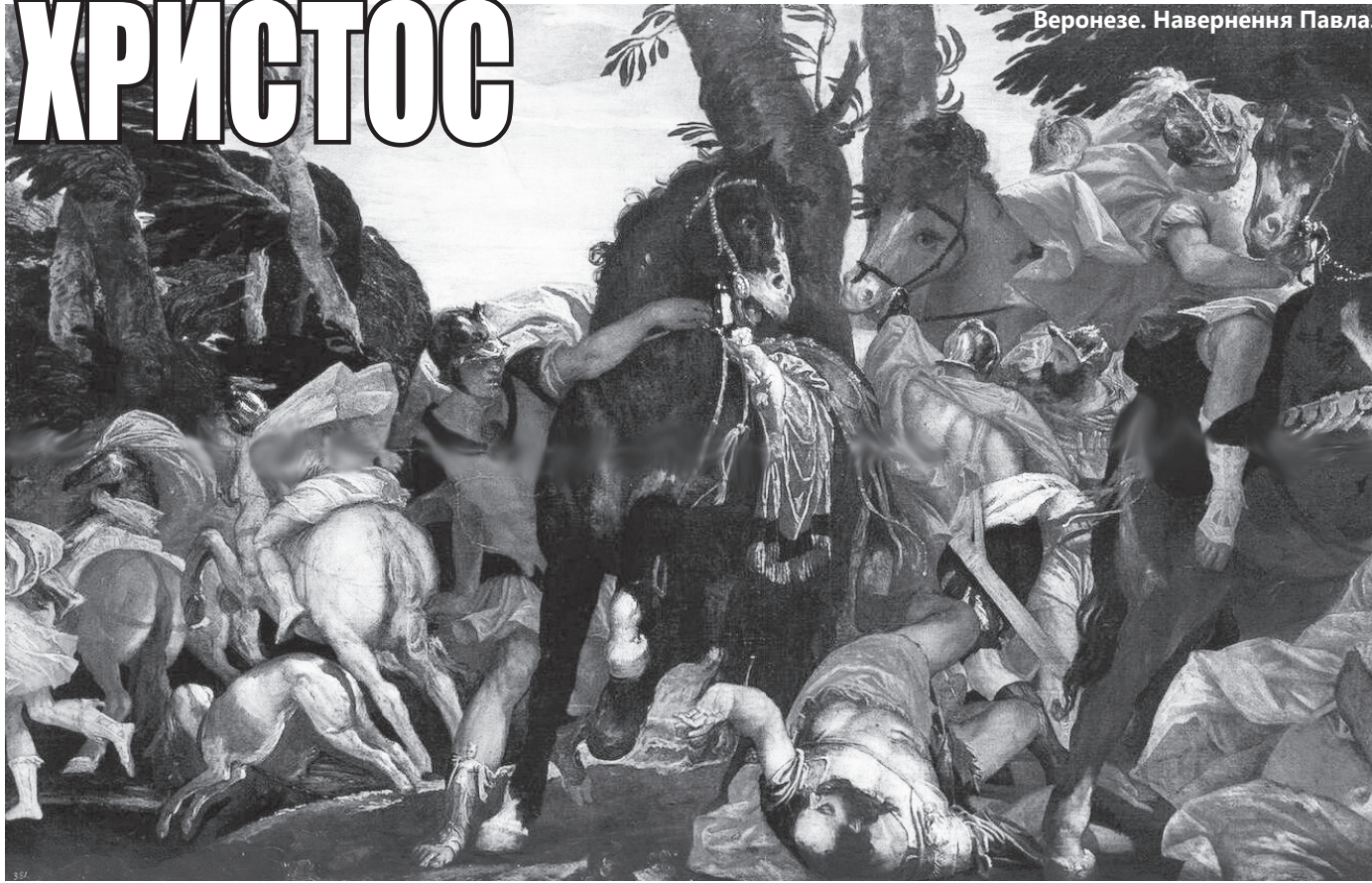
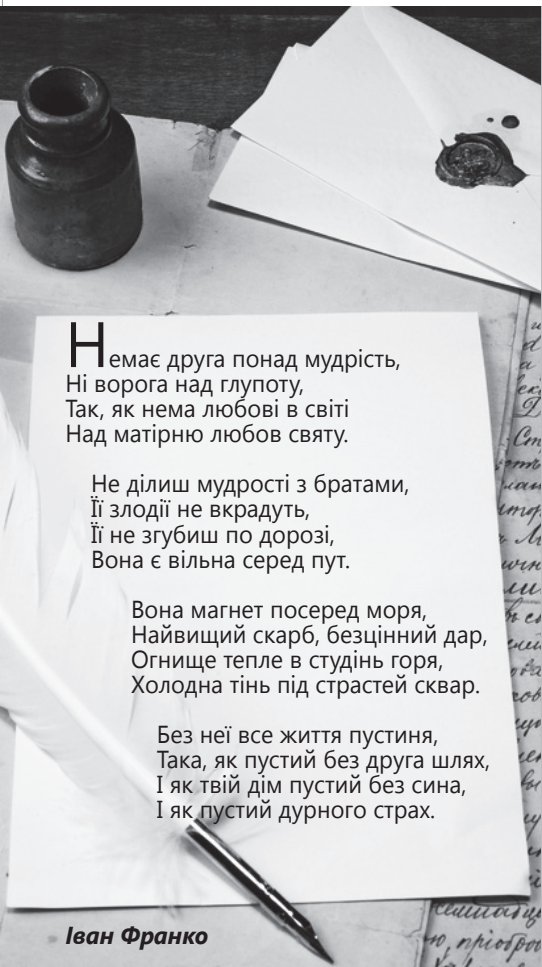
— Ох, Стефано, Стефано, такий сильний муж у слові, ділі й навіть у смерті! А лице його було перед синадріоном «як лице ангела». А молитва яка: «Господи, не вважай їм це за гріх!» Що ж дає силу цим простим людям так спокійно та без страху переносити небезпеки, страждання та смерть? Хіба могла ось так померти погана людина?

Роздуми над словами Стефана та його смертю турбували Савла, він ніяк не міг цього забути. З такими думками Савло пройшов Юдею. Попереду Самарія.

— Як добре, що я не самарянин! Усі кажуть, що я обдарований, але я знаю, що це не так! Насправді я свої молоді роки, увесь свій талант від Господа витратив на славу, почесні... Ось я йду в Дамаск, а хто мене туди послав? Сам напросився! Для чого? Чи не тому, щоб на черговій нараді синадріону сказали: «Савло молодець! Розігнав громаду християн і в Дамаску»? Я все роблю тільки для себе. Значить, я, Савло, є центром свого життя?

Із зітханням він, мабуть, подумки промовив:

— «Для мене життя — Савло!» Дивно, але не так вже й легко знайти більш гідний ідеал навіть у синадріоні.

Та ось і Самарія залишилася позаду. Вони ступають на територію Галілеї, в країну Христа. Савло йде тією дорогою, якою не раз ходив Христос. У його свідомості мимоволі постав образ Ісуса. Розповідають, що «ніхто так не говорив, як Він». Цікаво, яким був ідеал Його життя?..

По дорозі в Дамаск у душі ревнителя Закону збільшувалася готовність до зустрічі з Христом. Без сумніву, протягом усієї мандрівки Дух Божий працював над серцем та розумом Савла, готуючи його до тієї миті, коли, зустрівшись із Христом, він вирішить: його прикладом для наслідування буде вже не Савло, а Христос.

В останній день подорожі, «коли ж він ішов і наближався вже до Дамаска, раптом осяяло його світло з неба. Він упав на землю і почув голос, що говорив йому: Савле, Савле, чому ти Мене переслідуєш? А він запитав: Хто ти, Господи? Він же відповів: Я – Ісус, Якого ти переслідуєш. [Важко тобі бити ногою колючку] Тож устань, увійди до міста, і скажуть тобі, що тобі потрібно робити!» (Дії 9:3–6). Образ Спасителя назавжди закарбувався в душі приголомшеного Савла. Сказані слова вразили його серце. Потік світла осяяв темні куточки його душі, показуючи помилки минулого життя і потребу в керівництві Святого Духа. Пророцтва Святого Письма відкрилися для його розуміння. Він усвідомив, що відкинення Ісуса юдеями, Його розп'яття, воскресіння та вознесіння були провіщені пророками і вказували на те, що Він – обіцяний Месія. Внутрішня боротьба припинилася. Савло увійшов у Дамаск вже іншою людиною. І як він змінився! Він думав увійти в це місто з караючою рукою, а ввійшов немичним і сліпим, опираючись на руку поводири. До цього часу Савло робив те, що він хотів, що сам вважав правильним, що велів голос його розуму. Але з цього моменту йому довелося робити те, що йому наказали. Християнин робить вже не те, що йому хочеться, а намагається йти тим шляхом, який призначений для нього Христом.

Зустріч із Христом змінила його ідеали. Він добровільно змістив своє «я» з центру свого життя і сказав: «Для мене життя – це Христос!» Савло переоцінив своє життя й усвідомив: «Що було для мене надбанням, те я визнав ради Христа за втрату. І взагалі, все визнаю за втрату в порівнянні з величчю пізнання мого Господа Ісуса Христа, заради Якого я все втратив і вважаю за сміття, аби здобути Христа» (Филп. 3:7, 8). Савло відмовився від себе і підкорив усе й назавжди єдиній меті – жити для Христа. Його життя змінило напрямом, змінилися інтереси, уподобання, друзі... Він став новим творінням у Христі!

Мабуть, багатством із нас необхідне таке відродження! Утім хтось може запитати: «А що нам, власне кажучи, необхідно змінити? Чим наше життя гірше від сотень інших християн? Якби ми були невірними або богохульниками, аморальними, то навернення, звичайно, принесло б нам користь. Але ми – віруючі, одержали непогане виховання, грубих помилок, як правило, не допускаємо. Ми не знаємо, які ще зміни могло б принести нам відродження!»

Зміни в житті Савла можуть стати відповідями на ці запитання. Він був добре вихованою віруючою людиною. Згідно з Законом Божим – бездоганним. Він відвідував храмові служіння, був служителем Слова... Юдеї, мабуть, говорили, що такій людині нічого не потрібно міняти в собі, він і так занадто добрий; це людина, для якої навстіж відчинені двері Царства Божого. Проте саме така людина і знаходить місце в своєму серці для найбільшого перевороту, який будь-коли відбувався у людському житті.

Якщо ми справді не знаємо, навіщо нам відродження, то, подібно до Савла, знайдемо час для спокійних роздумів над своїм минулим життям, подумаймо про наші ідеали й пріоритети... Хто є центром нашого життя? Чи живе Христос у нашому серці? Скажімо словами Давида: «Випробуй, Боже, мене, – і пізнай моє серце, досліди Ти мене, – і пізнай мої задуми, і побач, чи не йду я дорогою злою, і на вічну дорогу мене попроводи!» (Псал. 139:23, 24). Тоді й ми зможемо сказати разом із апостолом Павлом: «Живу вже не я, а Христос живе в мені. А що тепер живу в тілі, то живу вірою в Божого Сина, Який полюбив мене й віддав Себе за мене» (Гал. 2:20).

Зустрічайте старість із благодаттю

Підготувала
Віліна Меркулова

Коли ми прямуємо шляхами життя, то маємо духовно й психологічно готуватися до того, що на нас чекає. Уже дорослими ми швидко переходимо від холостяцького життя до сімейного, стаємо батьками, потім дідусями й бабусями. Зазнає змін і сфера наших відносин – батьки, дядьки, тітки та інші представники їхнього покоління старіють і вмирають, а наші діти дорослішають, потім залишають рідну домівку. Одна зі змін, до якої має підготуватися людина в літах, – це погіршення фізичного здоров'я. Нижче пропонуємо три поради, які допоможуть вам гідно зустріти старість.

БУДЬТЕ ВДЯЧНИМИ

Похилий вік не є чимось ганебним. Виглядати старим – не принизливо, немає чого соромитися своїх фізичних обмежень. Біблія стверджує, що похилий вік – благословенний вік. У ній написано, що Авраам, якому було вже 175 років, «спочив та й умер... у старощах добрих, старий і нажившись». І він прилучився до своєї рідні» (Бут. 25:8). Ми повинні з вдячністю, як дарунок від Бога приймати кожний новий рік нашого життя.

Не варто ставати дратівливими, непоступливими, постійно наполягати на своєму. Наш християнський обов'язок – постійно піклуватися про своє духовне зростання, бо лише тоді ми зможемо гідно зустріти старість. Апостол Павло у посланні до Тита 2 пише: «Ти ж говори те, що відповідає здоровому вченню. Щоб старші чоловіки були тверезі, поважні, помірковані, здорові у вірі, любові, терпеливості. Старші жінки також нехай поводяться, як належить святим: щоб не були обмовницями, не віддавалися пияцтву, аби навчали добра і вчили

молодих любити чоловіків, любити дітей, щоб були скромні, чисті, добрі господині, корилися своїм чоловікам – аби не зневажалося Слово Боже».

ЖИВІТЬ КЛОПОТАМИ ЛИШЕ ОДНОГО ДНЯ

Ісус навчав: «Отже, не журіться про завтрашній день, бо завтрашній день і сам про себе поклопочеться; вистачає днів власних турбот» (Матв. 6:34). Замість того щоб постійно турбуватися про те, що чекає на нас попереду, краще дякувати Богові за те, що маємо сьогодні, й радіти цьому, а майбутнє віддати в руки Господа. Біблія стверджує, що Бог завжди допоможе нам, аби ми впоралися з усім, що Він для нас приготував. Господь ніколи не випробовуватиме нас понад міру.

Незважаючи на роки, ми вшановуємо Господа, несемо людям добре свідчення й самі радіємо, коли виконуємо настанову Христа жити клопатами одного дня і не журимося про наше «завтра».

БУДЬТЕ АКТИВНИМИ

Чим більше ми старіємо, тим легше зійти на стежку бездіяльності та лінощів. Впадаючи в протилежну крайність, деякі люди обтяжують себе фізичними вправами, витрачають чимало грошей на те, щоб виглядати молодшими. Таким апостол Павло пише: «Тілесні вправи в деякій мірі корисні, а побожність на все корисна» (1 Тим. 4:8). Тут він наголошує, що пріоритетом має бути духовна сфера життя, бо вона має вічні наслідки. Зрештою, фізичні вправи й поміркованість у їжі – корисні речі. Підтримуйте помірну активність, але більше приділяйте уваги своєму духовному зростанню.

Успіх мудрого фермера

Якось журналіст зайшов до фермера й запитав, чи може той поділитися секретом своєї кукурудзи, яка рік за роком перемогала в усіх конкурсах. Фермер відповів, що таємниця полягає в тому, що він роздає найкращі початки для засіву своїм сусідам.

– Навіщо ж роздавати найкращі зерна сусідам, адже вони – конкуренти й також беруть участь у різних конкурсах?

– Бачте, – усміхнувся фермер, – вітер переносить пилок з моїх полів на поля сусідів, і навпаки. Якщо сорти в сусідів будуть гіршими, ніж у мене, то незабаром якість і моїх рослин знизиться. Якщо я сію хорошу кукурудзу, я маю подумати й про сусідів і допомогти їм посіяти таку саму. А як кожен з нас буде доглядати рослини – це вже інше питання.

Так відбувається й у людському житті. Той, хто бажає бути успішним, має турбуватися про ближніх і допомагати їм досягати успіху. Хто хоче добре жити, повинен допомагати й іншим жити добре. Адже чим краще живуть люди навколо, тим краще тобі самому. Ми всі залежимо один від одного у цьому світі.

У вагоні

Якось я повертався додому потягом, у плацкартному вагоні. Зі своїми попутниками я розговорився про Бога, про Божу любов. І вже не тільки люди з мого купе долучилися до розмови, а й із сусідніх. Але раптом до мене підійшов якийсь кавказець і сказав: «Ти тут про Божу любов говориш, так? Про прощення? А якщо я зараз тебе вдарю, ти підставиш мені другу щоку?» І він стиснув кулаки, а в очах – ненависть.

Це було для мене випробуванням, адже я чемпіон області з різних єдиноборств. Я боявся, що коли він замахнеться, то спрацюють усі мої рефлекси. І тоді усі розмови про Божу любов виявляться даремними. Але невже я прославлю Бога тим, що дозволю себе побити? І я вирішив не відповідати на погрози й залишатися спокійним. А в душі палко молився: «Господи! Допоможи знайти вихід з цієї ситуації!»

Усі люди замерли в очікуванні, тому що кавказець кричав дуже голосно. Хтось сховався на полку, хтось, навпаки, з цікавістю спостерігав за цією сценою. А я продовжував молитися. І раптом я побачив, що з чоловіком щось відбувається: він хотів крикнути, та не зміг, махнув декілька разів кулаками й пішов геть. Такого кінця ніхто не чекав. Люди були здивованими, і, дивлячись на їхні обличчя, я зрозумів, що їм буде про що подумати. А я подумки дякував Богові за допомогу.

Хорал Мендельсона

У XIX столітті в церкві одного великого німецького міста поставили величезний орган. З усіх кінців країни люди приїжджали, щоб подивитися й послухати його. Одного разу в собор зайшов чоловік. А там один органіст репетирував хорал Мендельсона. Орган звучав гарно, але не з усією своєю силою та чарівністю. Через декілька хвилин чоловік підійшов до балкона й невпевнено постукав у двері. Органіст відчинив, але був роздратованим. «Вибачте, а можна мені подивитися на орган?» «Ні, не можна», – відрізав музикант. «Усе-таки я прошу вас, дозвольте мені подивитися на нього», – наполягав незнайомець. Але органіст відповів: «Орган ще новий, і мені наказали нікого не підпускати до нього!» Засмучений чоловік сів на лавку, щоб ще раз послухати чудовий інструмент. Звуки знову наповнили храм, але це було не те... Раптом чоловік підвівся й попрямував до дверей, вирішивши домогтися справедливості. Він знову довго й голосно стукав, а коли в дверях з'явилося здивоване обличчя органіста, незнайомець схопив його за руку й почав блавити: «О, пане, прошу вас в ім'я Боже, дозвольте мені подивитися на цей орган, хоч доторкнутися до нього у вашій присутності». «Послухайте, добродію, я ж вам сказав...» – намагався опиратися старий органіст, але врешті-решт відступив назад. Чоловік попрямував до органу й сів на стілець. «Що ви робите? Ви міняєте мені реєстри?!» – злякано вигукнув органіст. Але незнайомець заплющив очі і його руки почали перебирати клавіші. В один мить орган ніби ожив. Це був той самий хорал Мендельсона, але тепер він легко підносив до небес. Здавалося, ніби собор наповнився ангелами. Органіст завмер і слухав чудову музику. Молодий чоловік закінчив грати, трохи помовчав і прошепотів: «Який сильний орган...» Потім він устав і попрямував до дверей. Старий, затиноючись, запитав: «Хто ви, пане?». Чоловік відповів: «Фелікс Мендельсон-Бартольд».

Коли ми запрошуємо Творця нашого єства в своє серце й просимо Його поспілкуватися з нами, Він торкається клавіш нашої душі, й тоді наше існування із незрозумілих сірих звуків перетворюється на небесну симфонію, яка оновлює нашу впевненість, що існує кращий, досконалий світ!

Дорогами християнства

Хрещення Русі – обряд чи завіт з Богом

Цього року виповнюється 1025 років з дня хрещення Русі. Чим же було це хрещення – просто обрядом чи обітницею вірності і завітом з Богом?

Віталій НЕРОБА

магістр релігієзнавства м. Ніжин, Чернігівська обл.

ХРЕЩЕННЮ ПЕРЕДУЄ НАВЧАННЯ

Осмислюючи цю історичну подію, ми повинні пригадати, що християни звершують хрещення за дорученням Ісуса. В Євангелії від Матвія 28:19, 20 написано: «Отож, ідіть і навчіть усі народи, хрестячи їх в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, навчаючи їх зберігати все, що Я заповів вам». Більшість істориків та богословів, говорячи про хрещення мешканців Русі князем Володимиром, чомусь часто випускають слова «навчіть усі народи». Як правило, історія про хрещення подається так, начебто Володимир хрестив людей, які зовсім не знали біблійної істини. Але ж, згідно з повелінням Христа, людина має бути підготовленою до цього обряду. Вона повинна бути навчена Слова Божого, а після хрещення має зростати у вченні й жити згідно з Божими заповідями. Біблійне вчення про хрещення передбачає віру, яка завжди походить від Слова Божого: «Тому віра – від слухання, а слухання – через Слово Христа» (Римл. 10:17). Отже, тим, хто бажає прийняти хрещення, необхідно повірити в Божі Слова і щиро покаятися – «принести плід, гідний покаяння» (Матв. 3:8). Їхнє життя має стати яскравим свідченням любові до Бога, яка виявляється в послухові Його заповідям.

ХРЕЩЕННЯ – ЗАВІТ З БОГОМ

Хрещення є дуже важливою подією в житті кожного християнина. Хрещення – це не просто обряд, але й обітниця вірності та завіт з Богом. Хрещена людина «зодягається в Христа» і вступає у відносини завіту зі своїм Спасителем. У результаті цього Він отримує право на виконання в її житті Божих обітниць завіту. «Бо ви, що в Христа хрестилися, в Христа зодягнулися... А якщо ви Христові, то ви є нащадками Авраама і, згідно з обітницею, – спадкоємці» (Гал. 3:27–29). Ті, що вступили в завіт з Господом, отримують запевнення: «Я стану їм Богом, вони ж Мені будуть народом!» (Єрем. 31:33).

Завіт з Богом завжди засновується не на людських словах, а на Слові Живого Бога. Людина може лише відкинути чи прийняти цей завіт, пообіцявши Господу жити так, як написано в Біблії. Згідно зі словами апостола Петра, хрещення – це «не позбуття тілесної нечистоти, а прохання до Бога доброго сумління» (1 Петра 3:21).

ЗАВІТ – ДОГОВІР З БОГОМ НА ОСНОВІ ЙОГО ЗАКОНУ

Слово «завіт» можна перекласти як «договір», «союз», «угода». Як правило, ми сприймаємо «завіт» як союз між двома сторонами. У Біблії читаємо: «І промовив Господь до Мойсея: «Напиши собі слова, бо згідно з цими словами склав Я заповіта з тобою та з Ізраїлем». І був він там з Господом сорок день і сорок ночей, хліба не їв і води не пив. І написав на таблицях слова Заповіту, – Десять Заповідей» (Вих. 34:27, 28). Мойсей, звертаючись до народу, сказав: «Ви стоїте сьогодні всі перед лицем Господа, Бога вашого... щоб ти ввійшов у заповіт Господа, Бога свого, та в клятву Його, що Господь, Бог твій, сьогодні складає з тобою, щоб поставити сьогодні тебе народом для Себе, а Він буде тобі Богом» (П. Зак. 29:9–12). Як бачимо, текст завіту, Десять Божих Заповідей, це слова Бога, власноручно написані Ним на кам'яних таблицях. Тому перед вступом в завіт з Господом людина має бути ознайомлена з його умовами, оскільки метою завіту є життя людини за Божим Законом.

НАСЛІДОК УКЛАДАННЯ ЗАВІТУ – ПЕРЕМІНА ЖИТТЯ ЗА БОЖИМ СЛОВОМ

У житті людей, які вступили в завіт з Богом, відбувається зміна поведінки, поглядів, звичок та способу життя, тому що людина узгоджує своє життя з текстом завіту – Божими Заповідями. Яка була мета хрещення Володимиром населення Русі – просто виконати обряд, формально проголосивши народ християнами, чи здійснити перетворення світогляду народу та його моральних засад відповідно до біблійних принципів?

Літописи Русі повідомляють, що в житті Володимира та й усього народу відбулися великі зміни. По-перше, мешканці Русі знищили ідолів. По-друге, вони почали поклонятися і служити Господу так, як написано в Біблії. По-третє, Володимир почав віддавати Богу частину своїх прибутків – десятину. По-четверте, хрещення киян було здійснене відповідно до біблійного вчення – через повне занурення в воду. Ці дії свідчать, що Володимир і народ знали Боже Слово і здійснювали зміни в своєму житті, виконуючи умови завіту.

БІБЛІЙНІ ПРИКЛАДИ УКЛАДАННЯ ЗАВІТУ ТА ДІЇ КНЯЗЯ ВОЛОДИМИРА

Історія та події, пов'язані з Володимиром хрещенням, дуже нагадують біблійну історію царя Йосії, за якого відбулося духовне відродження Божого народу. Цар Йосія «склав заповіта перед Господнім лицем, щоб ходити за Господом та додержувати заповіді Його, і свідчення Його, і устави Його всім серцем своїм та всім життям своїм, щоб виконувати слова того заповіту, що написані в тій книзі. І наставив він кожного... І мешканці Єрусалиму робили за заповітом Бога, Бога своїх батьків. І Йосія покидав усі поганські гидоти з усіх країв, що в Ізраїлевих синів» (2 Хронік 34:31–33). Князь Володимир також скидає ідолів, яких сам і поставив, і від імені народу заключає завіт з Богом. Отже, завіт – це не просто виконання обряду, а зміна життя людей відповідно до Божих заповідей.

ЧИ БУЛА МОЖЛИВІСТЬ У МЕШКАНЦІВ РУСІ ВИКОНУВАТИ БОЖІ ЗАПОВІДІ ПЕРЕД ХРЕЩЕННЯМ

Проповідь Євангелія завжди базується на Святому Письмі. І тому ще з перших століть нашої ери Слово Боже стало доступним для всіх. Народи, які проживали на території сучасної України (скіфи, сармати, готи), відкривали для себе Слово, ставили питання про хрещення – яким воно має бути, що потрібно переосмислити в своїй вірі і що змінити в своєму житті. Можна стверджувати, що поширення Слова Божого і хрещення по вірі були нероздільними. Афанасій Олександрійський (300–373) серед народів, які прийняли «слово Христове», називає скіфів та готів¹. Отець церкви Теодорит Кирський писав: «Ми можемо наочно показати силу апостольських і пророчих навчань; тому що весь Усесвіт наповнений цими прикладами. І єврейська мова перекладена не тільки на грецьку, але і на... скіфську і савроматську (сарматську)».

Євсевій Ієронім (340–420), батько історії церкви, із захопленням писав про ставлення наших предків до дослідження Біблії: «Християнство розповсюджується в усю-

му світі, навіть гуни вивчають Псалми, холоди Скіфії палають жаром віри»². Гуни, які жили на території сучасної України, ще в перші століття нашої ери вивчали Святе Письмо своєю мовою. Вони прислухалися до слів Ісуса Христа: «Дослідіть Писання! Бо ви думаєте через них мати вічне життя, – а вони свідчать про Мене» (Івана 5:39).

Пригадаємо також створення глаголиці задовго до Кирила та Мефодія та появу Біблії з використанням слов'янського алфавіту – кирилиці. Отже, мешканці Русі мали всі можливості читати текст десяти Божих Заповідей та й усього Святого Письма і вступити в завіт з Богом через водне хрещення.

ВІДРОДЖЕННЯ – ЦЕ НЕ ЗМІНА ОБРЯДІВ, ЦЕ ЖИТТЯ ЗГІДНО З БОЖИМ СЛОВОМ

Культурні та економічні злети на території українських земель завжди були пов'язані з поверненням до джерела християнської віри – Святого Письма. Це епоха Володимира та Ярослава Мудрого, український Ренесанс XVI – XVII ст., а також відродження в другій половині XIX та на поч. XX ст. – усі вони були пов'язані з прагненням народу пізнати волю Божу і жити згідно з умовами завіту з Господом.

Головними наслідками дослідження істин Святого Письма були відродження національної культури, упровадження в письменство та освіту національної мови, релігійна толерантність, освіченість народних мас. Вони поглиблювали цікавість до Біблії, освіти, у центрі якої було вивчення Святого Письма, внаслідок чого з'явилися переклади Біблії українською мовою.

ЧИ ПЕРЕБУВАЄМО МИ В ЗАВІТІ?

1025 років потому ми, спадкоємці Русі, прагнемо духовного оновлення, занурення в справжню біблійну віру, свідомого прийняття завіту з Богом. Сьогодні питання про Хрещення Русі адресується кожному із спадкоємців цієї історії. Літописи свідчать, що в житті князя Володимира та руського народу відбулися докорінні зміни. А яким є наше життя? Чи не поклоняємося ми ідолам? Ідолам, які зображені на картинах, надруковані на папері, автомобілям, власним ідеям? Жителі Русі знищили ідолів, бо про це говорять заповіді Божого Закону. Вони стали поклонятися і служити Господу так, як написано в Біблії, і віддавали Богу частину своїх прибутків – десятину. А чи служимо ми Господу, поклоняючись Йому в суботу? Чи прийняли ми святе хрещення відповідно до біблійного вчення – через повне занурення в воду? Чи вивчаємо ми Святе Письмо і чи здійснюємо зміни в своєму житті згідно з усіма Божими заповідями?

Як і цар Йосія, князь Володимир від імені народу вступив у завіт з Богом. Але сьогодні нам потрібно підтвердження й оновлення цього завіту – завіту, заснованого на Святому Письмі. Бог закликає нас бути в Завіті з Ним: «Ось Завіт, який Я укладу по тих днях... Мої Закони Я вкладаю в їхній розум, напишу їх на їхніх серцях і буду для них Богом, а вони будуть для Мене народом» (Євр. 8:10). Тому змінюймо наше життя відповідно до Божих Заповідей. Ми мріємо про християнську країну, у якій будуть вірити й жити за Біблією.

1. Латышев В. В. Известия древних писателей о Скифии и Кавказе // ВДИ. – 1948. – №3. – С. 682.

2. Латышев В. В. Известия древних писателей о Скифии и Кавказе // Вопросы древней истории – 1949. – № 3. – С. 229.

ТВ-програма на листопад *

НЕДІЛЯ	ПОНЕДІЛОК	ВІВТОРОК	СЕРЕДА	ЧЕТВЕР	П'ЯТНИЦЯ
00:00 Так промовляє Біблія	00:00 Богослуження в храме на Подоле	00:00 Поспілкуймося	00:00 Вісті надії	00:00 Вихід поруч	00:00 Поспілкуймося
01:30 Євангеліє в сучасному світі	01:00 Музична скринька	01:00 Є проблема	00:25 5 хвилин для вічності	00:20 Біблія, як вона є	01:00 Є проблема
02:00 ...є Любов	01:30 Хочу Вас спробувати	01:30 Дорогами християнства	00:30 Дорогами християнства	00:30 Вера. Человек. Судьба	01:30 Біблійський шлях життя
02:30 Біблія продовжує говорити	02:00 Богослужіння у Львові	02:00 Под абаяжуром	01:00 Вдохновение	01:00 Контрасти душі	02:30 Лицом к лицу
03:30 Готовим вместе	02:30 Тора. Пророки. Писания	02:30 Хочу вас спробувати	01:30 Рожденные заново	01:30 Лицом к лицу	03:00 Открытая книга
04:00 Познавая непостижимое	03:00 Вера. Человек. Судьба	03:00 Вера. Человек. Судьба	01:50 Духовный дом	02:00 Тора. Пророки. Писания	03:30 Духовный дом
04:30 Вдохновение	03:30 ...є Любов	03:30 Притчи блудного сына	02:00 ...є Любов	02:30 Тайна жизни	03:45 Тайна жизни
05:00 Притчи блудного сына	03:50 Духовный дом	04:00 В начале было Слово	02:30 Поспілкуймося	03:10 Модная книга	04:30 Вісті надії
05:30 Духовный дом	04:00 В центре внимания	04:30 Лицом к лицу	03:30 Библейский путь жизни	03:30 Вдохновение	05:00 Счастье вопреки всему
05:40 Рожденные заново	04:30 Открытая книга	05:00 Духовный дом	04:30 Тора. Пророки. Писания	04:00 Притчи блудного сына	05:50 Біблія, як вона є
06:00 Мастерская добрых дел	05:00 Контрасты души	05:10 Рожденные заново	05:00 Притчи блудного сына	04:30 Принято считать	06:00 Малюваки
06:15 Детская страничка	05:30 Так промовляє Біблія	05:30 В поисках истины	05:30 Библія продовжує говорити	04:50 Духовный дом	06:15 В гостях у Добрячка
06:30 Дорогами християнства	06:00 В гостях у Добрячка	06:00 Малюваки	06:00 Дружболандия	05:00 Богослужение в храме на Подоле	06:30 Чудесный магазин
07:00 ...є Любов	06:15 Малюваки	06:15 Дружболандия	06:15 Чудесный магазин	06:15 Детская страничка	07:00 Ранок Надії
07:30 Вера. Человек. Судьба	06:30 Вісті надії	06:30 Чудесный магазин	06:50 Духовный дом	06:45 В гостях у Добрячка	07:50 5 хвилин для вічності
08:00 В центре внимания	07:00 Ранок Надії	07:00 Ранок Надії	07:00 Ранок Надії	07:00 Ранок Надії	08:00 Непростое состояние
08:30 Дружболандия	07:50 5 хвилин для вічності	07:50 5 хвилин для вічності	07:50 5 хвилин для вічності	07:50 5 хвилин для вічності	08:30 Познавая непостижимое
08:45 В гостях у Добрячка	08:00 Библейский путь жизни	08:00 Счастье вопреки всему	08:00 Живой Бог	08:30 Познавая непостижимое	09:00 Ранок Надії
09:00 Выход рядом	09:00 Ранок Надії	08:50 Ваша думка	08:30 Музична скринька	09:00 Ранок Надії	09:50 5 хвилин для вічності
09:25 5 хвилин для вічності	12:00 Лицом к лицу	09:00 Ранок Надії	09:00 Ранок Надії	09:50 5 хвилин для вічності	10:00 Помолитесь за меня
09:30 Страницы для души	12:30 Вера. Человек. Судьба	09:50 5 хвилин для вічності	10:00 Помолитесь за меня	10:00 Удивительные факты	10:50 Ваша думка
09:45 Технология изобилия	13:00 Истории вечной любви	10:00 Удивительные факты	10:50 Ваша думка	10:50 Ваша думка	11:00 Ранок Надії
10:00 Удивительные факты	14:30 В центре внимания	10:50 Библія свідчить	11:00 Ранок Надії	11:00 Ранок Надії	11:50 5 хвилин для вічності
10:50 Ваша думка	15:00 Выход поруч	11:00 Ранок Надії	11:50 5 хвилин для вічності	11:50 5 хвилин для вічності	12:00 Богослужение в храме на Подоле
11:00 Біблія продовжує говорити	15:30 Готовим вместе	11:50 5 хвилин для вічності	12:00 Богослужение в храме на Подоле	12:00 Музична скринька	12:30 Живой Бог
11:30 Богослужение в храме на Подоле	15:40 Десять заповедей	12:00 Вісті надії	13:00 Истории вечной любви	12:30 Живой Бог	13:00 Истории вечной любви
12:45 Принято считать	ДІТЯЧИЙ ЧАС	12:30 Так промовляє Біблія	14:30 Познавая непостижимое	13:00 Истории вечной любви	14:30 В центре внимания
13:00 Истории вечной любви	16:00 Чудесный магазин	13:00 Открытая книга	15:00 Помолитесь за меня	14:30 Познавая непостижимое	15:00 Дорогами християнства
14:30 Музична скринька	16:30 В гостях у Добрячка	13:30 Модная книга	15:45 Технология изобилия	15:00 Помолитесь за меня	15:30 Вера. Человек. Судьба
15:00 Открытая книга	16:45 Дружболандия	14:00 Лицом к лицу	ДІТЯЧИЙ ЧАС	15:30 Вера. Человек. Судьба	ДІТЯЧИЙ ЧАС
15:30 Непростое состояние	ДІТЯЧИЙ ЧАС	14:30 Хочу Вас спробувати	16:00 Малюваки	ДІТЯЧИЙ ЧАС	ДІТЯЧИЙ ЧАС
ДІТЯЧИЙ ЧАС	16:00 Чудесный магазин	15:00 Познаем истину	16:00 Малюваки	16:00 Чудесный магазин	16:00 Малюваки
16:00 Малюваки	16:30 В гостях у Добрячка	15:50 Ваша думка	16:35 Дружболандия	16:35 Дружболандия	16:20 В гостях у Добрячка
16:20 В гостях у Добрячка	16:45 Дружболандия	16:00 Дружболандия	17:00 Вісті надії	17:00 Вісті надії	16:40 Детская страничка
16:40 Мастерская добрых дел	ДІТЯЧИЙ ЧАС	16:20 Дружболандия	17:20 Модная книга	17:20 Модная книга	17:00 Вдохновение
17:00 Удивительные факты	ДІТЯЧИЙ ЧАС	16:40 Детская страничка	17:40 Готовим вместе	17:40 Готовим вместе	17:30 Вера. Человек. Судьба
17:50 Біблія свідчить	ДІТЯЧИЙ ЧАС	17:00 Вдохновение	18:00 Удивительные факты	18:00 Удивительные факты	18:00 Удивительные факты
18:00 Истории вечной любви	ДІТЯЧИЙ ЧАС	17:30 Вера. Человек. Судьба	18:00 Удивительные факты	18:00 Удивительные факты	18:50 Біблія, як вона є
19:30 Притчи блудного сына	ДІТЯЧИЙ ЧАС	18:00 Удивительные факты	18:00 Удивительные факты	18:00 Удивительные факты	19:00 Библейский путь жизни
20:00 ...є Любов	ДІТЯЧИЙ ЧАС	18:50 Біблія, як вона є	18:00 Удивительные факты	18:00 Удивительные факты	19:30 Живой Бог
20:30 Є проблема	ДІТЯЧИЙ ЧАС	19:00 Библейский путь жизни	18:00 Удивительные факты	18:00 Удивительные факты	19:00 В поисках истины
21:00 Вісті надії	ДІТЯЧИЙ ЧАС	20:00 Помолитесь за меня	18:00 Удивительные факты	18:00 Удивительные факты	19:30 Непростое состояние
21:20 Біблія, як вона є	ДІТЯЧИЙ ЧАС	20:50 Вечірні історії	18:00 Удивительные факты	18:00 Удивительные факты	20:00 Познаем истину
21:30 В центре внимания	ДІТЯЧИЙ ЧАС	21:00 Истории вечной любви	18:00 Удивительные факты	18:00 Удивительные факты	20:50 Вечірні історії
22:00 Истории вечной любви	ДІТЯЧИЙ ЧАС	22:30 Дорогами християнства	18:00 Удивительные факты	18:00 Удивительные факты	21:00 Хочу Вас спробувати
23:30 Тора. Пророки. Писания	ДІТЯЧИЙ ЧАС	23:00 В начале было Слово	18:00 Удивительные факты	18:00 Удивительные факты	21:30 Біблія продовжує говорити
	ДІТЯЧИЙ ЧАС	23:30 Принято считать	18:00 Удивительные факты	18:00 Удивительные факты	22:00 Истории вечной любви
	ДІТЯЧИЙ ЧАС	23:50 Духовный дом	18:00 Удивительные факты	18:00 Удивительные факты	23:30 Вісті надії
	ДІТЯЧИЙ ЧАС		18:00 Удивительные факты	18:00 Удивительные факты	23:50 5 хвилин для вічності

hope.ua

Дорогами Християнства

Другой Сезон

дивіться щосуботи 19:30

Параметри налаштування супутникового телеканалу "Надія":

Канал: Nadiya TV
Супутник: ASTRA-4A (Sirius), 5° сх.д.
Частота прийому: 12.284 МГц
Поляризація: V, FEC 3/4
Швидкість потоку: 27.500 Мбіт / с

ЦІЛОДОБОВО

Дивіться програми телеканалу "Надія" в мережі Інтернет

24 години на добу
7 днів на тиждень на сайті

www.hope.ua

Телефони гарячої лінії:

0 800 50 157 80
(093) 50-157-80
(066) 707-00-05
(098) 707-00-05

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Питання, побажання і пропозиції

Вивчайте Біблію разом з нами on-line на сайті www.bibleschool.com.ua

Ваші пропозиції, побажання, зауваження надсилайте за адресою:

contact@hope.ua

а/с 36, Київ - 71, 04071, Україна

hope_channel_ukraine

*Телеканал залишає за собою право внесення змін в ТВ-програми.

...є Любов. Віра, Надія, Любов

Константин Кузьменко з перших днів був на ліквідації аварії на ЧАЕС. Божим дивом залишився жити. Після одужання він присвятив своє життя піклуванню про знедолених дітей, створивши благодійний центр "Надія".

Мова: українська, російська

Что есть истина?

Ведучі програми представляють аргументований біблійний погляд на виклики сучасності, зосередивши увагу на Тому, Хто є «Дорога, і Правда і Життя».

Мова: російська

*пожертвування

Замовити диски або безкоштовний каталог відеопродукції Ви можете за адресами:

zakaz@hope.ua

а/с 36, Київ - 71, 04071, Україна

або за телефонами гарячої лінії

Цікавості

Вага нектару, який колібрі з'їдає протягом дня, складає половину маси її тіла. Якби у нас з вами був такий самий апетит, як у цієї пташки, то доросла людина з'їдала б 900 бутербродів на день.

Хмара площею 4,65–6,20 м містить лише 30 мл води.

У деяких річках Колумбії живе риба-кішка. Рухаючись проти течії, вона здатна долати навіть невеликі водоспади. Для цього вона використовує рот-присоску, шершаве черевце та гострі плавники. Присмоктавшись ротом до кам'яного виступу, риба-кішка підтягує до нього своє тіло, закріплюючись на камені гострими плавниками, тоді як її рот присмоктується до наступного виступу, який знаходиться вище. Незважаючи на такий незвичний стиль пересування, риби-кішки вдається зберігати непогану швидкість – за півгодини вона здатна подолати водоспад 6,2 м заввишки.

Чи знаєте ви, що помідори, особливо ті, що пройшли термічну обробку, містять багато лікопину. Це сильний антиоксидант, який запобігає хворобам серцево-судинної системи, а також бореться з пухлинами.

Найбільшим і найважчим органом людини є... її шкіра. Якщо виміряти площу шкіри звичайної людини, то вона складе приблизно 1,85 м² та важитиме 2,5 кг. Другий за величиною орган людини – печінка, вага якої може складати від 0,91 до 1,36 кг.

Мое необдумане РІШЕННЯ

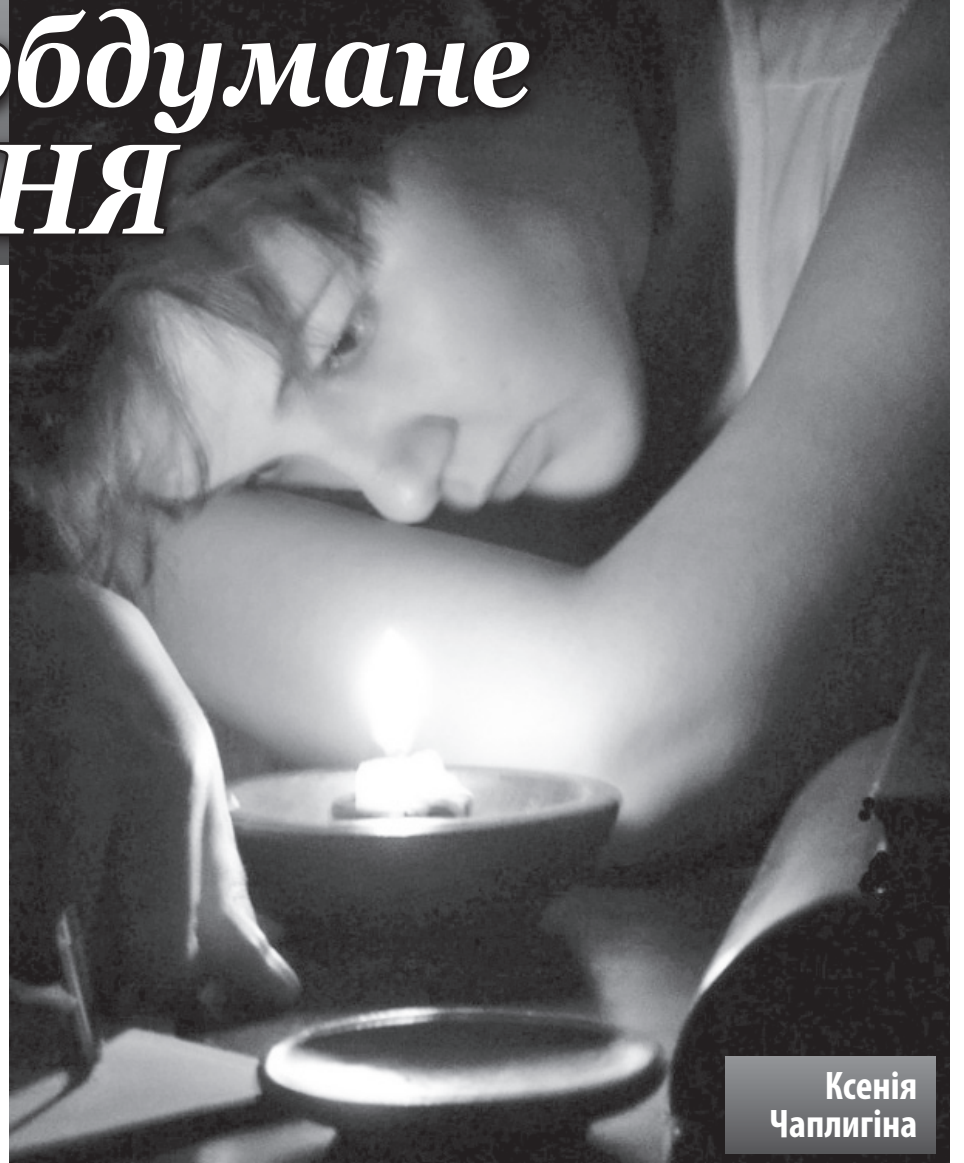
Усім нам доводилося чинити необдумано. Добре це чи погано? Якими можуть бути наслідки необдуманого вчинку? Я хочу поділитися з вами досвідом свого життя.

Мені двадцять вісім років. Зараз я перебуваю за ґратами. Але я вільна! Розповім про все по черзі.

90-ті роки минулого століття. Наша сім'я – мама, вітчим і я – чекала народження ще однієї дитини, але за турботами й приготуваннями вони про мене забули. Я була залишена сама собі. Здавалося, ось свобода! У підлітковому віці хочеться, щоб тобі ніхто не вказував, що і як робити. І я не слухала батьків і свідомо чинила все наперекір. Вітчима я ненавиділа, і ця ненависть росла швидше, ніж я сама. Мама ледве встигала змазувати мою шкіру, яка лопала від ударів шнура, коли мене бив вітчим. Я все частіше втікала з дому й ховалася в під'їзді або на горищі. Сусіди лише розводили руками. Подруги приносили бутерброди. Одного разу мені запропонували спробувати димедрол, потім клей... Так я дізналася, як притупляти біль. Та через деякий час це перестало допомагати.

Так тривало доти, доки я не вирішила піти з дому назавжди. Ось це свобода! Хочу – палю, хочу – п'ю, що хочу, те й роблю! Познайомилася з новими подругами та... докотилася до того, що стала «вільною» наркоманкою. Потім усе закрутилося, як у калейдоскопі: вулиця, клуби, «круті» компанії, героїн, передозування, ломки, пошуки нової дози, крадіжки, розбій. Мене посадили у в'язницю вперше. Я кричала: «Господи, допоможи!» І Він допоміг, але я не зробила висновків. Нове коло завершилося новим передозуванням і психіатричною лікарнею.

Вдома про мене й не згадували. А я набувала нові навички дрібних крадіжок і розбою. І все заради чергової дози! Я знала, де дістати «хороший» героїн, на яку «яму» пригнати крадений автомобіль,

Ксенія Чаплигіна

ходи багатьох під'їздів. Я знала багатьох охоронців у клубах, які підказували, скільки грошей у кожного відвідувача. Я володіла багатьма «спеціальностями». Якби в мене запитали, чого я хочу, я б відповіла: «Я хочу багато героїну та багатого чоловіка, щоб вистачало на героїн. От і все. Від усього іншого я вільна!».

А ось плоди моєї «свободи»: в'язниця, етап, пересилки, табір, штрафний ізолятор, підірване здоров'я та нестійка психіка.

Після терміну я вийшла заміж за наркомана, який незабаром помер. А потім – знову в'язниця, етап, пересилки, табір.

Несподівано для себе я почала роздумувати про те, що привело мене сюди. І в цей час я зустрілася зі служителями церкви, які постійно приїжджали в колонію. Щось вразило мою душу, і я відкрила своє серце Господу. Один день змінив усе моє життя.

Я дякую Богу усім серцем за Його милість, яку Він подарував мені. Зараз я пізнаю істину, бо написано: «І пізнаєте істину, а істина вас вільними зробить!» (Івана 8:32). Тепер я знаю, що Господь обіцяє мені: «Я справді підсилю на добре тебе, Я справді вчиню, що проситиме ворог тебе за час зла й за час утиску!» (Єрем. 15:11).

З дитинства я прагнула свободи, не знаючи, що означає бути вільною. Про те, що я робила, написано: «Кожна людина в знанні туманіє» (Єрем. 51:17). Усі друзі залишили мене. А тут, у в'язниці, я ковток за ковтком наповнююся свободою, тут я знайшла досконалу любов Бога до мене. Він просить лише довіритися Йому: «Якщо ти навернешся, то тебе приверну, і перед лицем Моїм станеш, а як здобудеш дорогоцінне з нікчемного, будеш як уста Мої» (Єрем. 15:19). Я довірилася Йому й натовість отримала Святого Духа, Який допомагає боротися зі злом!

Через дев'ять місяців я звільняюся. Моя дорога мама й брат чекають на мене. Моя ненависть до вітчима зникла! Я щаслива.

Усім, хто, як і я, шукає «свої» свободи, хочу сказати: зверніться до Бога й попросіть Його увійти у ваше серце. Признайтесь собі, що без Бога не можете робити нічого! Лише Він – Помічник і підтримка. І повірте, Він прийме всіх, тому що обіцяв: «Прийдіть до Мене всі втомлені та обтяжені, – і Я заспокою вас!» (Матв. 11:28). Так каже Господь! І ще я знаю, що «страждання теперішнього часу нічого не варті в порівнянні з майбутньою славою, що має з'явитися нам» (Римл. 8:18).

Будьте щасливими в Господі Ісусі Христі!

Проданий син

Це трапилося напередодні свята. Молодий чоловік повертався з роботи автомобілем. На серці в нього було світло й радісно, адже завтра він зможе відпочити від буденних проблем! Навколо цвіла весна, і від цього співала душа.

Мама з дітьми гуляли в парку, підлітки збиралися у невеличкій компанії, літні люди насолоджувалися теплим вечором. Раптом хтось вибіг на проїжджу частину. Удар! Чоловік вистрибнув із машини й побачив, що під колесами лежить дитина. Усе навколо потемніло перед його очима.

Хтось із людей, оглянувши дитину, сказав, що вона жива, але терміново потрібно в лікарню. Доки приїде швидка допомога, мине немало часу. Молодий чоловік вирішив відвезти хлопчика на своєму авто. У лікарні водій

підбіг до лікаря й благав зробити щось, але той не поспішав. Він запросив чоловіка до ординаторської та написав на аркуші паперу суму, яку той мусив принести йому. Тоді він вирішить, що робити з пацієнтом.

– Добре, я принесу гроші, але благаю, допоможіть дитині, я швидко повернуся.

Поступай с людьми так, как ты желаешь, чтобы поступали тобой.

Прошу вас, лікарю. Адже хлопчик може померти.

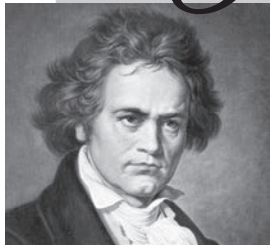
Минуло небагато часу, і водій з потрібною сумою летів східцями у відділення. Але з'ясувалося, що лікар навіть не оглянув хлопчика. Той так і лежав у приймальному відділенні. Лише небайдужа сестричка робила все, щоб зберегти в ньому останні іскри життя.

– А тепер підемо й подивимось, що в нас там.

І раптом обличчя лікаря спотворилося від жаху. Стогін відчаю вирвався з його грудей. Серце розривалося на шматки. На ношах помирав його син. Але час був утрачений, і вже ніхто не міг допомогти нещасній дитині.

Усе життя, як одна мить, промайнуло перед очима людини в білому халаті. Скільки разів він приносив додому нечесні гроші, які йому платили за надію вижити. Справді, чини з людьми так, як бажаєш, щоб вони чинили з тобою.

Людвіг ван Бетховен

«Патетична»

«Раптом його мозок пронизала страшна думка. Думка, яку він відганяв, а вона знову і знову заявляла про себе. Людвігу ван Бетховену іноді здавалося, що він втрачає слух. Але ні, це неможливо! Це ж лише тимчасова хвороба. Не може він втратити те, що є найголовнішим у його житті.

Глухий музикант! Що може бути більш трагічним? Він похитав головою і різко піднявся. Так несподівано, що люди, які сиділи поруч, здивовано поглянули на нього. А Людвіг підійшов до старого фортепіано в кутку. Струни заспівали сумну мелодію. Молодий Ріс здригнувся. Повернувся до Цмескаля і прошепотів:

– «Патетична!»

Цмескаль благоговійно кивнув.

Ріс був сповнений радістю. Він і не мріяв почути у виконанні самого композитора сонату, через яку сперечалися музиканти всієї Німеччини. Молоді обожнювали її, старші ненавиділи. Професори забороняли студентам розучувати і виконувати незвичайний твір, який руйнував застарілі уявлення про закони композиції. Однак молоді музиканти купували ноти й таємно розучували сонату. Напружуючи слух, Ріс не зводив очей з обличчя композитора. Він не просто слухав мелодію, це був діалог. Наче в одній істоті вели пристрасну розмову дві душі. Фортепіано співало. Воно співало без слів, і все-таки слухачам часом здавалося, ніби вони сидять у театрі й слухають драматичну оперу. Твір був сповнений глибокого смутку, який стихав лише іноді. Музику пронизувала печаль, мужнє страждання високої душі. Іноді з'являлася бунтівна нота, як далекий відгомін «Марсельєзи». Ріс був чуттєвим музикантом. Незважаючи на свою молодість, він розумів, що було таким чужим музикантам старої школи в цьому творі Бетховена.

Це не були мелодії, повні спокою і врівноваженості, як у композиторів старшого покоління. Тут розгорталася драматична картина, виражена лише однією музичною темою, але розроблена з таким блиском! Ті частини сонати, які у творі минулого не відрізнялися глибиною, у «Патетичній» були наповнені полум'яним почуттям. Ріс уже знав цю сонату, і тепер йому було цікаво бачити, які почуття відображаються на обличчі композитора, коли він виконує свій твір. Він чув у ній страждання. Тільки в третій, завершальній частині пробилось радісне світло. Смуток зазвучав приглушено, з'явилася надія і навіть радість. Відлунали останні акорди, Бетховен склав руки. Він втамував свій біль музикою...»

Дев'ята симфонія «Ода Радості»

(писалася вже глухим композитором)

«Шиндлер увійшов без стуку. Майстер все одно б не почув. Як тільки вони привіталися, відразу почали сперечатися, і на цей раз олівець учня був дуже наполегливим: «Я говорив про вашу симфонію з багатьма відомими музикантами. Вони всі дивуються, чому ви хочете додати до симфонії спів?» – Це не моє бажання. Цього вимагає ідея симфонії. «Ваші попередні вісім обійшлись без людських голосів. У самій музиці люди відчували героїзм «Героїчної», спокій «Другої», чарівність сільського життя в «Пасторальній» чи радість танцю у Восьмій

Уривки з книги А. Згоржа «Один проти долі» допоможуть читачеві ближче познайомитися з особистістю Людвіга ван Бетховена, глибше зрозуміти його твори.

симфонії».

– Проте цього разу я повинен знайти ще більш переконливі засоби. Я хочу сказати людям, що всі ми народилися для страждань і радості, але найвеличніші з нас ті, хто вміє і в стражданнях знаходити радість.

«Але все це ви повинні висловити тільки за допомогою музичних інструментів!»

– А хіба людський голос – це не найкращий інструмент? Я включаю в симфонію оду Шиллера, тому що мені самому свою ідею не висловити з такою ясністю. Чому ж поет не може з'єднатися з музикантом? «Може, але в опері чи в пісні!»

– От я і вставлю пісню в тканину симфонії. «Але ніхто з композиторів цього не робив!» – Так я зроблю це! «Усі сміятимуться!»

– Майбутні покоління мене зрозуміють. І моя музика допоможе людям здолати нещастя, що випадають на їхню долю. Для мене завжди було найбільшим щастям допомагати людям, які страждають. Звичайно, мені в моїй самотності часто здавалося, що доля не подарувала мені ні однієї краплини щастя. І багато разів я сам собі говорив: ти не маєш права жити для себе! Тільки для інших! Ти вже не станеш щасливим, шукай щастя в собі самому, у своєму мистецтві! Немає такої прірви, з якої не веда б наверх хоча б маленька стежка. Моя стежина – це музика. Для інших це може бути наука чи яка-небудь інша діяльність, корисна для людства. Так будь-хто може знайти радість для себе. «Я розумію головну думку вашого твору, але...»

– Ні, не розумієте! Інакше як ви можете суперечити моєму бажанню включити оду Шиллера в симфонію? Людину хвилює вже перша її фраза, цей пристрасний заклик! Композитор так захопився, що підбіг до столу і почав порпатися в паперах, шукаючи пошарпану книжку. Перегортаючи її, він продовжував захищати свій задум.

– Ви тільки послухайте, як закликає Шиллер: «Обніміться, мільйони! У поцілунку злий світло!» Це саме те, що я хочу сказати. Усі люди будуть братами! На жаль, ми з вами, Шиндлере, зараз не розуміємо один одного. Ви хочете, щоб я писав симфонії за вашим рецептом... «Але...»

– Знаю. Я роблю щось таке, чого до цього часу не робив ніхто. Але якщо не шукати нові шляхи, світ залишиться нікчемним. Головне в житті – свобода і прогрес. [...]

Він подав знак, і музиканти заграли. Дев'ята симфонія зазвучала. Перші такти нагадували невпевнені кроки дитини. Ніби думка ще блукала десь в туманній далечині. Проте поступово головна ідея ставала зрозумілою. Скорбота і відчайдушна боротьба з долею. Душа прагне щастя, однак воно не приходить. Людина ще не знайшла до нього дороги. І ось голос, глибокий і приглушений, двічі покликав:

– Freude! Freude!

Він закликав Радість, і хвилювання передавалося від людини до людини, як

іскра. Хор мовчав. Його час ще не прийшов. Той же чоловічий голос спокійним речитативом виспівував слова оди Шиллера:

*Радость, чудный отблеск рая,
Дочь, милая богам,
Мы вступаем, неземная,
Огнемелные в твой храм.*

Потужно і наполегливо він закликав до братерства, без якого життя не може бути щасливим. І закликав радість!

*Власть твоя связует свято
Все, что в мире врозь живет,
Каждый в каждом видит брата
Там, где веет твой полет!*

І тут влився могутній гімн хору, гімн братерства людей. Хор кликав всіх в радісне коло:

*Обнимитесь, миллионы,
В поцелуе слейся свет!*

Бетховен дивиться перед собою. У його слух не проникає жодне слово з цієї пісні про радість. Він бачить хор, уста співаків відкриваються, але беззвучно. Так само беззвучні для нього скрипки, флейти, труби литаври... Глухий маестро давно вже не відчував відчаю у своєму німому царстві. Але зараз його мучили сумніви. Що буде, коли пролунає остання нота? Схвалення? Чи насмішки? Свист? Обурений тупіт ніг? А можливо, зал затихне через збентеження й співчуття до нього?

О ні!... Краще вже неприйняття і нападки, ніж така милостиня! Симфонія закінчується. Доспівала пісня про Радість. Музиканти поставили свої інструменти, скрипали та віолончелісти опустили смички. Тепер слово за слухачами. Бетховен продовжував стояти спиною до залу. Він стільки пережив в останні миті, що не наважувався поглянути на своїх слухачів. Музиканти і співаки не зводили з нього очей. Вони чекали: як же поведеться автор цього творіння? Він сумно й невпевнено стояв спиною до залу. Але що ж там? Овація чи гнів? Можливо, там сміх? Нарешті до нього підійшла одна зі співачок. Вона поклала руки йому на плечі і повернула обличчям до залу. Те, що він побачив, вразило його. Сотні захоплених людей, незліченна кількість рук вітала його, овація з партеру, з балкона, з лож! Ні, він не чув, як гримів зал, хвилі захвату вдарялися об стіни, здіймалися до стелі і падали вниз, щоб знову злетіти з новою силою! Але він бачив людей, які закривали обличчя від сліз.

Таксист

Під час одного зі своїх відряджень я познайомився з дивовижним чоловіком. Перше, що мене в ньому вразило, – це його пишна борода, якій міг би позаздрити будь-який священник. Його гарні добрі очі випромінювали тепло. Звали цього чоловіка Олексім. Він ходив на мої лекції з історії Церкви, хоч його не було в списку студентів. Сидів Олексій на останньому ряду й намагався бути непомітним – вказувала його тільки розкішна борода. На перервах він одразу ж приймав до свого старого, з якимись саморобними запчастинами й дротом (на якому все й трималося) «Мерседеса». У салоні автомобіля я помітив багато різних християнських брошур – як саморобних, у стилі самого автомобіля, так і яскравих, з друкарні. Пізніше з'ясувалося, що Олексій – відома фігура серед місцевих гультіпак. Але знають вони його як «нічного батюшку».

На своєму автомобілі Олексій вночі працює таксистом. Часто він бере клієнтів, від яких інші відмовляються: п'яних, тих, у кого (таксисти це відразу бачать) нічим буде розрахуватися за проїзд, й відвозить їх додому (він навіть знає, де багато хто з них живе), дорогою розповідає їм про те, що Ісус Христос помер за них, грішників. Спочатку вони сміялися з «нічного батюшки», а потім почали поважати. Знають, що зайвого не візьме, що він людина добра, чесна. Іноді люди просто в цьому старому «Мерседесі» каються у своїх гріхах, відкривають йому душу, плачуть, просять допомоги й поради. Можливо, у «нічного батюшки» більше парафіян, ніж у якого-небудь «денного».

Дехто кинувся до розгубленого композитора, що стояв біля самого краю сцени. У перших рядах люди схоплювалися, бігли до сцени, тяглися до Бетховена, ніби хотіли потиснути йому руку за всіх, хто не може наблизитися. Піднялися зі своїх місць і музиканти. Вони стукали смичками по скрипках, віолончелях, контрабасах; потім відклали інструменти на сидіння і шалено заплескали разом із хором. Бетховен схилив голову, увінчану густим волоссям, у якому виднілися срібні пасма. І квіти на довгих стеблах теж схилилися в його руках. Його душа в ці миті перебувала далеко. На крилах пісні про радість вона повернулася до рідного Рейну. Він бачив себе хлопчиком, який ще не дотягувався до клавіш. І він ніби торкнувся, як колись, рук матері: «Усе добре, все чудово, мамо! Хіба я не обіцяв тобі цього колись?» Слідом за матір'ю перед ним виникли й інші дорогі серцю образи. Нефі – вчитель протесту і непокори, Моцарт – перший борець за творчу свободу художника. І поруч люб'язний старий – втілення смирення – Гайдн. І Тереза тут. Мила і вірна душа! Десь там, далеко, вона віддає своє серце знедоленим дітям! Спогад про неї приносить біль. Але він не обпікає, не ріже гострим ножом, тому що мужня людина вміє переплавити всю свою любов у вчинки добра для людей. Для мільйонів страждальців звучав його підбадьорливий заклик: «Не зневірюйтеся, люди! І я не здавався, хоч і страждав. Дев'ята симфонія – це мій заклик до мужності!» Композитор розумів у ці хвилини: зараз йому аплодує не лише Відень, висловлюючи вдячність, йому аплодують далекі покоління. І не тільки за Дев'яту, але і за «Героїчну», за «Апассіонату», за «Місячну», за всі його пісні про мужність, про відвагу, про боротьбу за свободу і радість, яку потрібно віднайти у глибині страждань.

Дитяче милосердя (правдива історія)

П'ятирічний Сашко дізнався, що його братик, який народився два тижні тому, повільно помирає в лікарні. Лікарі запросили його тата попрощатися з нещасним немовлям. Сашко збирався радісно зустрічати маму з живим братиком удома, він навіть пісеньку для нього придумав, та тепер нікому буде її співати... Він плакав і просився з татом до братика.

А в лікарні його навіть не хотіли впускати до реанімаційної палати. Сашко відчайдушно благав лікарів пустити його до братика, щоб заспівати пісеньку. Лікарі були зворушені, побачивши сльози на обличчі Сашка, і дозволили йому зайти в палату. Він став біля блідого непритомного братика, до якого були приєднані якісь прилади, і заспівав тоненьким голосом: «Ти моє сонечко, братику мій миленький, я любитиму тебе завжди, навіть коли на небі будуть хмарки...»

Мама й тато заплакали першими, до них приєдналися й усі лікарі. Черговий лікар раптом замахала руками, показуючи на прилади: «Дивіться! Стрілки всіх приладів поповзли вгору! Він житиме!!!»

Сльози в усіх стали солодкими й гарячими. Сашка засипали обіймами й поцілунками: «Ти врятував братика!» Ніхто не спав тієї ночі.

Сьогодні брати вже разом, вони люблять один одного безмежною любов'ю. Сашко часто співає братику свою пісеньку. А мама дякує Богу за порятунок сина через любов Сашка.

Сім'я

Якби не були бурі й грози, Якби не йшли сніги й дощі, Від спеки й лютого морозу Знаходим захист вдень й вночі, Якщо ми маємо гніздечко Своє сімейне у житті. Тоді тебе не половина, Ти – не самотній мандрівник, Тоді не ти, а ви – єдине, Бо жінка ви і чоловік. Через обітницю святую, Покинете батьківський двір, І берегти він має тую, Котру обрав і полюбив. Вона ж йому покірною буде, Як сам Господь заповідав, Про благочестя не забуде, Адже ж любов він їй віддав. Він голова їй й повелитель, Але їй він захисник, Він годувальник і учитель – Коханий нею чоловік. Сім'я – то дар Господній з неба, Не гра, не спроба, не бажання змін, Свята обітниця, яку оберігати треба, І пам'ятати про це повинні і вона, і він. Нехай нечистий розкидає перед нами сіті, Затьмарить розум хоче й вб'є нас повести, Чужі принади він показує і все на світі, Аби у гріх страшний нас увести. Та ще сильнішим має бути наше рвіння Тоді до вірності і чистоти, Бо вся гідота та породжує лиш тління Й пускає душу в бездну пустоти. Коли ж Письмо Святе ми пам'ятаєм І перед Господом ми маєм страх, То з неба дорогоцінний захист маєм: Не зв'яжуть пута нас тоді ні по руках, ні по ногах. В сім'ї тоді завжди знайдем розраду, Підтримку, радість і спокій душі, Купатись будемо в любові водоспаду І приклад дітям подавати у житті.

Ю. Місько-Борівська

ТАЄМНИЦЯ щоденної любові

Георгій Уба

Продовження.
Початок читайте
у № 10

ЧИ Є СЕНС?

«Який сенс у романтичній любові, якщо ти прожив уже більшу частину свого життя?» – запитає дехто. Потрібно визнати, що Творець наділив нас сильними емоціями, щоб ми могли пережити стан закоханості. Щастя в стосунках між закоханими будь-якого віку відображає глибокі взаємини любові між ними й Творцем. Їхнє щастя – це відповідь Богу, Який благословив цей шлюб. Любов – це виконання Закону, адже вона включає повагу, а не засудження; відкриття нових чеснот, а не критику; бажання створити романтичну атмосферу, в якій будуть розвиватися почуття партнера. Романтична любов додає сил для долавання життєвих перешкод; сприяє духовній близькості, і два життя зливаються в одне. Усі почуття ми віддаємо одній єдиній людині – своєму партнеру, і наші стосунки стають нерозривними, а це найбільше бажання Неба.

ВИЯВ ЛЮБОВІ

Чоловік, який знає, що для жінки важливі маленькі знаки уваги, а великі справи сприймаються, як і маленькі, може уникнути неприємностей. Щоб почувати себе коханими, жінки повинні отримувати докази прихильності. Одного чи декількох таких доказів, якими б цінними вони не були, замало. Вони потребують постійної уваги від партнера, і сприймають усе так: я важлива для нього, він цінує мене, отже, любить.

ЗНАКИ УВАГИ ДРУЖИНІ

- Даруйте квіти незалежно від обставин.
- Перші хвилини вдома присвячуйте обіймам і ніжним словам.
- Запитайте, як у неї справи на роботі чи вдома; якщо у неї проблеми, не поспішайте їх вирішувати, а просто вислухайте.
- Дізнайтеся, куди б їй хотілося піти, і заплануйте цей похід.
- Постійно робіть компліменти.
- Якщо затримуєтеся, попередьте про це по телефону.
- Коли вона розмовляє з вами, відкладіть газету, вимкніть телевізор і приділіть їй увагу.
- Скажіть від усього серця: «Я тебе кохаю!»
- Допомогайте по дому: застеляйте постіль, мийте підлогу, виносьте сміття та ін.
- Коли їдете за місто у справах, залиште їй номер телефону, щоб вона могла з вами зв'язатися.

- Будьте завжди охайними.
- Зробіть дружині легкий масаж спини чи ніг.
- Будьте завжди лагідними й ніжними.
- Будьте терплячими, коли вона вам щось розповідає.
- Приділяйте дружині більше уваги, ніж іншим.
- Проводьте невеликі романтичні екскурсії.
- Носіть її фотографію в гаманці.
- Відчиняйте їй двері, подавайте пальто, носіть тяжкі сумки.
- Дякуйте за смачну їжу.
- Кажіть «будь ласка», коли просите про щось.
- Якщо вона погано себе почуває, приготуйте їй чай і цікавтеся її самопочуттям.
- Лягайте спати разом.
- Дякуйте за все, що вона для вас робить.
- Пишайтеся нею, підкреслюючи її хороші якості в присутності інших людей.
- Влаштуйте їй вихідний, а самі займіться її справами.
- Покладіть записку з освідченням у коханні в книгу, яку вона читає.
- Допоможіть своїй дружині з покупками.

Як чоловіки повинні робити красиві жести щодо жінок, так і жінки повинні бути уважними та цінувати їхні зусилля. Чоловікові важливо чути слова підбадьорення та визнання, щоб продовжувати віддавати. Він припиняє віддавати, коли відчуває, що його зусилля сприймаються як належне. Коли жінка усміхається і говорить слова вдячності, тим самим вона дає зрозуміти чоловікові, що він виріс у її очах. Коли ж чоловік відчуває, що його не цінують, він припиняє підтримувати жінку.

Жінка повинна розуміти та приймати інстинктивну тенденцію чоловіка концентрувати енергію на важливій справі і не применшувати важливість незначних жестів. Вона повинна вирішувати проблему, а не ображатися, що отримує менше бажаного.

Коли чоловіки віддають менше, вони чинять так не тому, що не кохають своїх дружин, а тому, що їм здається: вони вже виконали свій обов'язок, зробивши красивий жест щодо дружини. У жінок все навпаки, вони віддають щедро й очікують, що чоловіки чинитимуть так само.

Чоловікам притаманна впевненість

в особистих силах, що вони можуть владнати будь-яку справу самостійно. Вони не просять про допомогу до останнього. Жінки не чекають на слушний момент, щоб запропонувати свою підтримку. Коли вони люблять – віддають все, що можуть. Вони не чекають, щоб їх попросили про це, та чим сильніше кохання, тим більше вони віддають. Якщо чоловік не пропонує свою допомогу, жінка тлумачить це як нелюбов. Вона не розуміє, що він чекає, щоб до нього звернулись.

Жінки повинні розуміти, що чоловіки присуджують їм штрафні бали, коли відчувають, що немілі, і, як наслідок, припиняють віддавати. Чоловік спроможний звести нанівець всі раніше здобуті жінкою бали за її практичні та емоційні досягнення і навіть залишити її ні з чим, припинивши віддавати. Та як тільки він відчує її прив'язаність та підтримку, він поверне їй понад міру. Штрафні бали згубно впливають на стосунки. Прощення – ось рішення всіх проблем.

ЩО МИ ВТРАЧАЄМО І ЩО ЗНАХОДИМО

Відсутність романтичної любові призводить до незадоволення шлюбом, образи отрують подружні стосунки, з'являється відчуження, зменшується взаємна повага, а також самоповага, зникає радість життя.

Але там, де романтична любов постійно виражає себе, закохані ніколи не набриднуть один одному, вони знаходять можливість зробити щось приємне для свого партнера. Там не буде критики й повчань, змагання, образ і підвищеного голосу, страху, конфліктів, окремих бюджетів, безвідповідальності, невизначеності та ін. У такому середовищі і проявляється Божя любов.

РЕЦЕПТ РОМАНТИЧНОЇ ЛЮБОВІ

Міру любові, дві міри довіри, три – прощення, чотири літри віри й велику посудину сміху. Любов і довіру потрібно добре змішати з вірою, потім вилити все це в міксер і додати ніжності, доброти й розуміння, щирості й надії, усе присипати великою кількістю сміху. Випікати на сонці й запакувати в обійми. Вживати щоденно щедрими порціями. Смачного! Романтики вам та любові!

Підготувала Юлія Вальчук

ЖИТТЯ В «БЛАКИТНИХ ЗОНАХ»

Засвоївши звички способу життя мешканців «блакитних зон», ми також зможемо покращити наше життя й жити довше.

Усі довгожителі в свої 90-100 років дотримуються здорового й активного способу життя. Ці люди не просто живуть довше, вони наповнені життєвими силами й мають непогане здоров'я, незважаючи на роки. Райони з високим відсотком населення, яке досягнуло столітньої межі, називаються «блакитними зонами». Таємниця довголіття цих людей не у високому рівні медичного обслуговування, а в способі їхнього життя, в їхньому харчуванні, а також у дружніх стосунках.

В останньому розділі книги «Блакитна зона» її автор Ден Бютнер

описує загальні ознаки, які характеризують людей з «блакитних зон». Кожного дня вони виконують неважку фізичну роботу. Вона складається з аеробних вправ та діяльності, яка зміцнює мускулатуру й забезпечує пропорційну будову тіла. Також сторічні люди кожен день гуляють на свіжому повітрі.

ЯКІСНЕ ХАРЧУВАННЯ

Довгожителі не переїдають. Вони їдять для угамування голоду, а не для того щоб насититися. Як правило, вони вживають поживні, а не калорійні продукти. Наприклад, окінав-

ський сир тофу й зелень мають такий самий об'єм, як і гамбургер з картоплею фрі, але окінавська їжа має лише п'яту частину їхніх калорій. У «блакитних зонах» найбільший приєм їжі приходить на першу частину дня, і люди зазвичай вибирають рослинну їжу. Замість продуктів, які пройшли обробку, газованої води з сиропом і солоних закусок вони часто їдять продукти зі свого городу. Цільні злаки, бобові (або тофу) і овочі – ось основа всіх дієт у «блакитних зонах». До того ж, за словами Дена Бютнера, серед усіх опитаних сторічних людей не було ні одного буркотуна. Мешканці «блакитних зон» – щасливі люди, що характеризуються цілеспрямованістю, чітким баченням життєвої мети, яка приносить їм задоволення. Люди, які досягнули столітньої межі, насолоджуються спокоєм. У них бувають періоди, коли вони сповільнюють темп життя, розслабляються та знімають стрес. Духовні роздуми дозволяють їхньому розуму звільнитися від щоденних думок і проблем. Крім цього, у найщасливіших сторічних людей одним із пріоритетів є сім'я. Сімейні цінності мають для них велике значення.

ВІРА НА ПЕРШОМУ МІСЦІ

Усі здорові сторічні люди, які живуть у «блакитних зонах», мають віру та беруть участь у духовному житті релігійних громад. Це сприяє зміцненню соціальних зв'язків і дозволяє їм відчувати єднання з ближніми. Релігія зазвичай приносить людям позитивні очікування. Ці емоції, в свою чергу, позитивно впливають на здоров'я. Люди знімають щоденний стрес завдяки допомозі від Бога.

Ден Бютнер спонукає своїх читачів оточити себе людьми, які розділяють цінності жителів «блакитних зон». Набагато легше, каже він, виробити здорові звички, спілкуючись із людьми, які живуть правильно. Засвоївши звички способу життя мешканців «блакитних зон», ми також зможемо покращити наше життя й жити довше.

Готуємо разом!

Груша пашот

2 порції

Час приготування: 20 хв. + час для охолодження

Інгредієнти:

- 1 склянка води;
- 1/2 склянки цукру;
- 1/4 склянки соку журавлини;
- 2 груші середнього розміру, почищені та розрізані навпіл;
- 3 ст. л. пюре з ягід малини;
- 1/2 ч. л. ванільного екстракту;
- свіжа малина й листя м'яти.

Приготування:

У невелику каструлю налейте воду, додайте цукор і білий сік журавлини, доведіть до кипіння. Зробіть меншим вогонь, обережно додайте груші. Накрийте кришкою та тушуйте 5-10 хвилин, доки груші не стануть м'якими. Вийміть груші та залиште рідину, в якій вони готувалися.

У невеликій ємності змішайте малинове пюре та ваніль. Додайте рідину, в якій готувалися груші, і доведіть до консистенції соусу. Накрийте соус і поставте в холодильник, груші також охолодіть.

За 15 хвилин до подачі вийміть соус із холодильника. Покладіть по дві половинки груші на кожну десертну тарілку, полийте соусом. Прикрасьте свіжими ягодами малини та листям м'яти.

Смачного!

ГРАНАТИ

Гранати цінували з давніх часів. Їх знайшли навіть у єгипетських гробницях. У давньому медичному папірусі сказано, що в Єгипті гранати використовували як рослинний лікарський засіб. Його властивості допомагали в лікуванні діареї та хворого горла.

Гранати займали особливе місце в раціоні ранніх мешканців Близького Сходу. Ці фрукти асоціювалися з довгим і здоровим життям. У давньому Ізраїлі зображення квітів і фруктів граната прикрашали поділ одягу первосвященника. Верхівки стовпів у храмі Соломона також прикрашали 200 вирізьблених зображень гранатів.

У Корані гранати згадуються тричі: двічі як приклад усього хорошого, що створив Бог, і один раз як плід, що ріс у Едемському саду. Слово «гранат» у перекладі з латинської мови означає «яблуко з великою кількістю насіння». Згідно з юдейською традицією, досконалий гранат містить 613 насінин, кожна з яких відповідає одній заповіді Тори. Гранатові дерева чудово ростуть у сухому кліматі Каліфорнії та Аризони. Тут їх

виросшують з промисловою метою заради соку. Готовий продукт – це 100% гранатовий сік чи суміш соків, яка містить чорничний сік чи сік вишні. Ці соки багаті антоціаніном.

ПОЖИВНІ РЕЧОВИНИ

Гранат середнього розміру на 80% складається з води й містить усього 105 калорій,

а також менше ніж півграма жиру. Велика кількість калію, яка міститься в плодах граната, сприяє зниженню тиску. Сік – чудове джерело вітаміну С, фолієвої кислоти, еллагової кислоти й фітостерину. Смакові якості гранатів залежать від сорту та спілості. Деякі з них мають солодкий смак, а інші – солонуваті через високий вміст таніну.

Гранати містять багато антиоксидантів і протизапальних речовин. Ці поліфе-

нольні сполуки включають корисні для здоров'я антоціаніни, вміст яких у гранатах набагато вищий, ніж у чорниці й винограді.

Дослідники виявили, що гранатовий сік перешкоджає росту агресивних ракових клітин простати. У хворих раком простати, які випивали одну склянку гранатового соку в день, спостерігали збільшення загибелі ракових клітин і значне сповільнення росту пухлини. Інші дослідження показали, що цей сік сповільнює проліферацію клітин раку грудей і товстого кишечника. Флавоноїди, які містяться в гранатах, сповільнюють розвиток атеросклеротичних пошкоджень, знижують рівень ЛНЩ* і факторів ризику хвороб серця. Літні люди, які вживають гранатовий сік, помічали також невелике падіння систолічного тиску.

Насіння та м'якоть плоду – з'їстивні, крім цього з них можна готувати желе, варення чи фруктове пюре. У Туреччині пюре з гранатів використовують як заправку до салатів, а гранатові кісточки – у салатах і десертах. У Греції гранати додають до фруктових салатів, змішаних з йогуртом. Ними також прикрашають десерти з морожива.

*ЛНЩ – ліпопротеїди низької щільності

Заочна Біблійна школа

Твоїм вірним помічником під час вивчення Біблії можуть стати Заочні біблійні курси (ЗБК). Уроки цих курсів допоможуть отримати відповіді на найрізноманітніші запитання.

Ми пропонуємо такі курси:

Ви маєте можливість отримувати уроки як українською, так і російською мовами.

Заяви надсилайте за адресою:

04071, Київ-71, а/с 36,
Заочні
біблійні курси.

- «Нове життя» (серія уроків для вивчення основних біблійних істин)
- «Сила відродження» (поглиблений біблійний курс)
- «Небесна перлинка» (курс для дітей 6-10 років)
- «Таємниці пророцтв Даниїла» (уроки з вивчення книги Даниїла)
- «10 запитань до Бога» (уроки для молоді)
- «Формула життя» (уроки для підлітків та молоді; рос. мовою)
- «Когда любовь возвращается домой» (курс з вивчення психології сімейного життя; рос. мовою)

Нам пишуть

Оксана ГУДЗЬ, с. Буглів, Тернопільська обл.

Вітаю усіх працівників чудової газети «Вічний Скарб» любов'ю Господа нашого Ісуса Христа! Мир вам! Ось уже декілька років поспіль через одну і ту ж людину я отримую вашу газету. Для мене це знакова подія, бо саме в цій газеті, як в ніякій іншій, я знаходжу для себе багато цікавого та корисного. Особливо мою увагу, на шпальтах «Вічного Скарбу», привертає краса християнської поезії. Дякую вам!

А сьогодні я б хотіла поділитися з вами деякими власними поетичними доробками. Мої вірші періодично публікуються на сторінках християнських і світських видань, тож хочу запропонувати вашій увазі деякі з них.

До Ісуса пригорнуса

*Доторкнутись до Твоїх долонь,
Що були пробитими за мене,
Запалити той в душі вогонь,
Що життя дає, бо він від Тебе.*

*Порошинка я на цій землі,
Подих вітру – і мене немає,
Та мене в дорозі цій земній
Твоя милість береже й тримає.*

*Я з Тобою, Боже, не боюсь
Йти вперед, коли дощ з вітрами,
Я на Тебе з вірою дивлюсь
І горнуса, немов дитя до мами.*

*Я до Тебе, Боже, пригорнуса,
Ти мене сховаєш від біди,
І я твердо вірю, мій Ісусе,
Ти допоможеш до Небес дійти.*

*Який цей світ прекрасний і великий,
Його створила Господа рука,
В нім кожен образ цінний і величний,
І зайвого нічого в нім нема.*

*По небу хмари рухаються вдалич,
Пташки співають пісню чарівну,
В природі скрізь гармонія і велич;
Хто міг створити нам таку красу?*

*Один Господь, бо Він всьому початок,
І міць Його не знає жодних меж,
За все Йому хвала нехай лунає
У Всесвіті і в серці нашім теж.*

Людмила Колесник, г. Харків

Добрый день, уважаемая редакция! Я одна из читателей Вашей прекрасной газеты. Газеты, которая лечит души людей, вселяет в них надежду и веру. Газеты от Бога, о Боге, и о путях ведущих к Нему. Спасибо Вам за ваш труд!

Дивіться на телеканалі "Надія" в прямому ефірі
щосереди о **20:00**

У ЛИСТОПАДІ:

Написані на камені

Чи актуальний Божий Закон сьогодні?

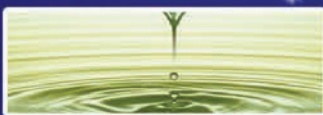
Загублений день історії

Важливий день, про який всі забули

Остаточне звільнення

Чи реальне звільнення від зла у світі?

Чистота і сила

Божий план щодо зміни характеру

Чи насправді мертві є мертвими?

Розвінчані міфи про смерть

0 (800) 50 157 80
+380 93 50 157 80

+380 66 707 000 5
+380 98 707 000 5

www.biblefact.info
contact@biblefact.info

5° сх.д., 12 284 V, SR 27.500, FEC 3/4
contact-hope

Щомісячна газета «Вічний Скарб»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Богословська експертиза: докторант богослів'я Ігор Корещук
Відповідальний редактор: Яна Хорошун
Над номером працювали: Віліна Меркулова, Мирослав Джулай
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк
Коректори: Олена Мехоношина, Людмила Шаповал
Дизайн та верстка: Тетяна Романко
Наклад: 100 000 прим.
Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net; тел.: (044) 428-84-38

Якщо Ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, то можете це зробити через банк.

Наші реквізити:

Ідентифікаційний код:
ЄДРПОУ 19350731
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10А
Рахунок: 26006149457
МФО 380805
Найменування банку
«РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» у м. Київ

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

Свідectво про державну реєстрацію
Серія KB №8176 від 03.12.2003

